

پژوهشی چند

در

کلیه نای شاهنشان

سخا

سروان محمد شیری

(فوق لیسانسیه در تاریخ)

پژوهشی چند

در

کتبهای شاهنشاهان هخامنشی

لُقْمَمْ

سروان محمد شیری

(فوق لیسانسیه در تاریخ)

کتبهای خط میخی
پارسی که بر لوحهای زرین،
سیمین، سنگی و گلی در ایران
و ترکیه و مصر پیدا شده
روشن گر رویدادهای جالب
تاریخی مانند احداث کاخهای
سلطنتی، فتوحات جنگی،
تعداد سرزمینهای تحت رهبری،
نحوه زیست، حدود و وسعت
ایران باستان، وضع ایران با
مالک هم‌جوار و نظایر آن،
خاصه طرز تفکر و نحوه عقاید
شاهنشاهان هخامنشی میباشند
که هر یک بمنهائی میتواند
موضوع تحقیق و تدوین رساله‌ای
 جدا گانه قرار گیرد. از خلال
نوشته‌های این کتبهای که هم
اکنون زینت بخش موزه‌های

ایران، انگلستان، فرانسه، آلمان و اتحاد جماهیر شوروی هیباشند اندیشه شهریاران هخامنشی را بوضوح میتوان دریافت، اندیشه‌هایی بس والا که تمایز خاصی نسبت به طرز تفکر جهان آنروز دارا بوده است، اندیشه‌هایی که هنوز دنیای هتمدن کنونی آنرا از پیشرفت‌ترین اصول فکری انسان میداند زیرا اصول آن بر بنیاد آزادی و آزادگی، احترام به شخصیت ملی افراد، راستی، نیکی، دادگری و شادمانی استوار بود که نتایج آن به سازی اجتماع، پیشرفت و اعتدالی فرهنگ و تمدن، تحول و ترقی اقتصادی و سیاسی جوامع آنروز را در برداشت. اصولی که انقلاب عظیم اخلاقی و معنوی را پی-افکند و طرز زندگی نوینی را بر اساس همکاری و همزیستی ملل عضو شاهنشاهی ایران بوجود آورد، اصولی که تحولی شگرف در سازمانهای اجتماعی و اداری ایجاد نمود که پس از هخامنشیان از طرف سایر امپراتوری‌ها و حکومتهای بزرگ تاریخ هورд پیروی قرار گرفت.

اگر به حکومتهای دنیای آنروز بنگریم بیشتر به اهمیت عقاید و اندیشه‌های پادشاهان هخامنشی پی می‌بریم زیرا حکومتهای مقتدری مانند بابل، کلده، آشور، مصر به ملل هغلوب ظلم و ستم فراوان روا میداشتند، ذاله جانگداز شکست خورد گان همه‌جا در فضا طینی‌انداز بود و فاتحین به زجردادن، غارت و اسارت آنها دست هیزند کتبیه‌هایی از پادشاهان و سرداران معروف این کشورها بجا مانده است که همگی باین اعمال تفاخر نموده‌اند.^۱ در چنین محیطی و با چنین طرز تفکریست که هخامنشیان اندیشه‌های تابناک خود را اعلام داشتند و نخستین شاهنشاهی آریائی تاریخ جهان را بوجرد آوردند اینکه برای پژوهش هر چه بیشتر درباره عقاید و اندیشه‌های شاهان هخامنشی ضروری است تعدادی از کتبیه‌هایی که تا کنون از آنها کشف شده است در اینجا آورده شود.

۱- برای آگاهی بیشتر از اقدامات فاتحین نسبت به ملل مغلوب به کتاب ایران‌داستان تأثیف حسن پیرنیا صفحات ۱۳۷ تا ۱۴۰ رجوع شود

آریارمن : قدیمی ترین کتیبه‌ای که از خط میخی پارسی بدست آمده لوحه زرین آریارمن هیباشد که در سال ۱۲۹۹ شمسی در همدان بدست آمد این لوحه که اکنون در موزه برلین هیباشد دارای یازده سطر خط میخی است که سطر آخر آن از بین رفته است ولی با توجه به سطور دهگانه آن و بررسی و مقایسه‌های فراوان که بعمل آمده هشیخص شده است که در سطر یازدهم چه عبارتی نوشته شده است توجه باین لوحه زرین تاحد زیادی افکار آریارمن پادشاه پارس را بخوبی نشان میدهد . در حالیکه معاصرین آریارمن در سایر سرزمینها همگی از کشت و کشتار و فجایع بیشمار خود سخن بمیان آورده‌اند و بدان فخر ورزیده‌اند . آریارمن جد داریوش کبیر از سرزمینش، از مردان و اسبان خوبش و از اهورامزدا گفتگو مینماید.

۱- آریارمن : خشای‌ثی‌ی : وزرك : خشایث^۲

۲- ئی‌ی : خشای‌ثی‌یانام : خشای‌ثی‌ی : پارسا

۳- چیش پئیش : خشای‌ثی‌ی ه‌یا : پئر : هخامنیش ه

۴- یا: زپا ثاتیی : آریارمن : خشای‌ثی‌ی

۵- ئی‌یم : دهیاوش : پارسا : تی: ادم: داریا

۶- هیبی : هی: او و سپا : اوهرتی یا: هنا: بگ

۷- وزرك : آورمزدا : فرابر: وشنا: او

۸- رمزداه : ادم : خشای‌ثی‌ی: ئی‌یم: د

۹- هیاوش : امیی : ثاتیی : آریارمن

۱۰- خشای‌ثی‌ی: اورمزدا: هنا : اوپستا

۱۱- برتوو

آریارمن شاه بزر گ، شاهنشاهان، شاه در پارس، پسر چیش پیش، ذوه هخامنیش.

آریارمن شاه گوید: این کشور پارس که من دارم، دارای اسبان خوب و مردان

۲- کلیه کتیبه‌هایی که در این مقاله آورده شده است مأخوذه از کتاب فرمانهای

شاهنشاهان هخامنشی تأثیف دلف نادمن شارب میباشد.

۱ گریزه که گریزه ایستاد
۲ گریزه که گریزه ایستاد
۳ گریزه که گریزه ایستاد
۴ گریزه که گریزه ایستاد
۵ گریزه که گریزه ایستاد
۶ گریزه که گریزه ایستاد
۷ گریزه که گریزه ایستاد
۸ گریزه که گریزه ایستاد
۹ گریزه که گریزه ایستاد
۱۰ گریزه که گریزه ایستاد
۱۱ گریزه که گریزه ایستاد

لوحة آريارمن

(است). خدای بزرگ اهورمزدا (آنرا) بمن عطا فرمود بخواست اهورمزدا من شاه در این کشور هستم. آریارمن شاه گوید: اهورمزدا بمن یاری ارزانی فرماید.

اگر در نظر بگیریم که ارزنده ترین جملات و سخنان شاهان هخامنشی که دارای اهمیت خاصی بوده است توسط کاتبان نقر میگردیده بخوبی باین مهم پی هی بریم که اختلاف عقیده و فکر تا چه حد در دنیای آن روز وجود داشته است آریارمن هنگامیکه می گوید «این کشور که من دارم، دارای اسباب و مردان خوب (است)» این بهترین جمله ایست که میتوانسته بیان نماید و بدان افتخار کند. اگر عقیده و فکر او نیزمانند شاهان و سرداران سایر سر زمینها بود هیچگاه از خوبی و نیکی سخن بهمیان نمیآورد. این سخن در آن روز گار بخوبی نشان میدهد که شاه پارس عقیده داشته که انسانها میوه و شاخه یک درخت تنوعمند هستند و بجای کشتار و نابود کردن آنها هیبایستی از حاصل اندیشه و تلاش و تجربه آنها استفاده کرد. یا اظهار «اهور هزا بمن یاری ارزانی فرماید» نشان میدهد که عقیده آریارمن چنین بوده است که هیبایستی بخداؤند احترام گذاشت و اوست که قادر مطلق است و هر کاری که بخواهد انجام میدهد. اوست که میتواند انسانها راحتی اگر حاکم سرزمینی هم باشند یاری دهد و بطور کلی آریارمن در این گفته احساسی را نشان میدهد که سپاس دربراير خداوند یکتاست.

بعداز آریارمن پرسش ارشام و بعداز آنها داریوش کبیر از خوبی سرزمین پارس و مردمان و اسباب آن یاد میکنند در صورتیکه سایر شاهان هخامنشی هیچیک چنین تمجیدی ننموده اند. دلیل آن نیز واضح است. ارشام نیز که این عبارات را نقل میکند، نشان میدهد عقاید و افکار پدرش را دارا میباشد و احترام خاصی که برای او نیز قائل است مشخص مینماید. داریوش-کبیر نیز با اینکه سرزمین تحت رهبریش بسیار وسیع بوده ولی از نظر احترام به نیاکان خود و علاقه خاصی که به سرزمین پارس داشته است این جملات را

مجدداً تکرار ننماید ولی بقیه شاهان هخامنشی بعلت اینکه سرزمینهای آنان بسیار وسیع و پارس جزئی از آن شد سخنی چنین نگفته‌اند.

ارشام

لوحه زرین ارشام نیز در سال ۱۲۹۹ در همدان بدست آمد این لوح تا چند سال پیش در مجموعه آقای مارسل ویدال از علاقمندان نفائس تاریخی موجود بود این لوح از چهارده سطر تشکیل شده است که قسمت کوچکی از دو سطر آخر آن از بین رفته است ولی با توجه به بقیه سطور، بررسی و مقایسه آنها بایکدیگر، افتادگی‌ها نیز مشخص شده است. تعدادی از باستان‌شناسان عقیده دارند که لوح آریامن و ارشام را از دشیر دوم هخامنشی بنام آنها درست نموده است و او خواسته است با این اقدام خود حق نیاکان خود را تشبیت نماید ولی با توجه به هجای کلمات و علامت‌های نموداری و نیز نداشتن ترجمه‌های عیلامی و بابلی که بعد از کوروش و داریوش متداول گردیده و در کتبیه‌های آنها مشخص است صریحاً میتوان اظهار داشت که این نظریه‌ها صحیح نیست و این دو لوحه متعلق به آریامن و ارشام میباشد و بدستور آنها تهیه شده است.

۱ - ارشام : خشای ثی‌ی : وزرک : خ

۲ - شای‌ثی‌ی : خشای‌ثی‌ی یا نام : خ

۳ - شای‌ثی‌ی : پارس : آری‌یارمن : خش

۴ - ای‌ثی‌ی‌هیا: پیش: هخامنه‌ی

۵ - ثاتیی: ارشام : خشای‌ثی‌ی : او

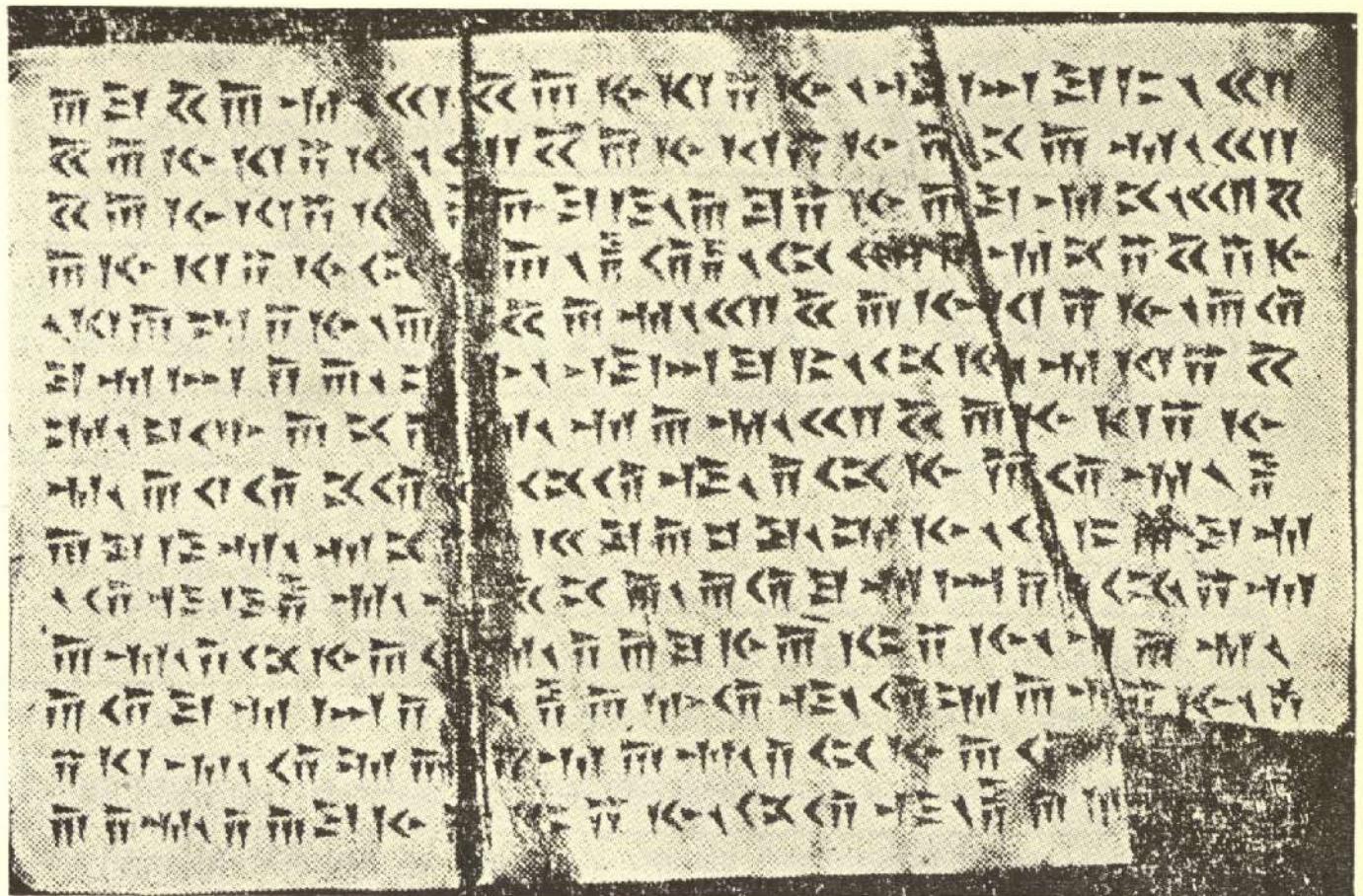
۶ - رمزدا : بگ: وزرک : هی: هشیش

۷ - ت : بگانام : هام : خشای‌ثی‌ی

۸ - م : اکونوش : هو : دهیاوم : پ

۹ - ارسم : هنا : فراابر : تی : او کارم

لوحة ارشام

عکسی از لوحه ارشام

۱۰ - اووسپم : وشنا : اورمزداه : ئیم

۱۱ - آم : دهیاوم : داریامیی : هام :

۱۲ - اورمزدا : پاتوو : اتامئیی : و

۱۳ - ئی ثم : اتا : ئی هام : دهیاوم : تی

۱۴ - ادم : داریامیی : هوو : پاتوو

ارشم ، شاه بزرگ ، شاه شاهان ، شاه در پارس ، پسر آریارمن شاه ،
هیخامنمشی .

ارشم شاه گوید : اهور مزدا ، خدای بزرگ ، که بزر گترین خدایان
(است) ، هراشاه کرد . او کشور پارس را که دارای مردم خوب و اسباب خوب
(است) بمن عطا فرمود . بخواست اهور مزدا این کشور را دارم هرا اهور مزدا
بپایاد ، و خاندان مرا ، و این کشور را که دارم او بپایاد !

از بررسی و تجزیه و تحلیل این لوحه و نیز مقایسه آن با لوحه آریارمن
مطلوب زیر مشخص میشود .

۱ - اثر توارت و محیط تربیتی کاملاً مشهود است . هنگامیکه پسری
عیناً افکارش مانند پدر باشد و اعمال و کردار اورا تکرار نماید و مخصوصاً
در رهبری کشور کارهای مشابه پدر را انجام دهد بی شبیه و راثت و محیط در او
تأثیر بخشیده است . اما اینکه آیا وراثت بیشتر در انسانها اثر دارد یا محیط
در میان دانشمندان اختلاف است - عده محدودی مانند ویگام عقیده دارند
که «وراثت سازنده واقعی انسان است نه محیط » ۳ ولی اکثریت آنها
عقیده دارند که «محیط و وراثت هر دو مهم و حساس‌اند و در رشد افراد بر روی
یکدیگر اثر می‌گذارند . وراثت در خلاء بکار نمی‌افتد و محیط در غیبت
ترکیبات بیولوژیکی و یاعناصر رئیتکی قادر هر گونه عمل و نقش است » ۴

3— A. E. Wiggam, The new decalogue of science p. 42.

4— J. B. Watson, Behaviorism, p. 82.

پس بطور کلی میتوان اظهار داشت بر اثر این عوامل مهم است که عقاید و افکار آریارمن به ارشام منتقل گردیده است.

۲ - مقایسه دو کتیبه مذکور گرایش بیشتر آرشام را بسوی خداوند نشان میدهد، سر آغاز کتیبه آریارمن پس از معرفی میگوید: این کشور پارس که من دارم دارای اسباب خوب و مردان خوب (است). در حالیکه آغاز کتیبه آریارمن بآنام خداوند شروع میشود «اهور هزا» خدای بزرگ که بزرگترین خدایان (است) مرا شاه کرد «از این جملات بخوبی احساس ارشام مشخص است، احساسی که توجه بیشتری بسوی اهور هزا پیدا نموده است، احساسی که نشان میدهد فقط خداوند است که قدرت و عظمت را بخشنیده است. بی شبیه پیشرفت‌های شعبه انشان که در اثر اقدامات کمبوجیه بوجود آمده بود در شعبه پارس و شاه پارس یعنی ارشام نگرانی‌های تولید نموده بود. ثابت شده است که انسان در موقع ناراحتی بیشتر بسوی خداوند روی میآورد زیرا نتها پناهگاه واقعی که میتواند بدان متکی باشد خداوند است. شاید یکی از علل گرایش بیشتر ارشام بسوی خداوند نیز همین موضوع باشد، این گرایش زیاد هم دور از عقل نیست زیرا مشاهده میشود که او از مقام شاهی باحتمال زیاد توسط شعبه انشان خلع گردید و در نتیجه پسرش ویشتاسب نتوانست شاه شود.

کوروش بزرگ:

منم کوروش شاه جهان شاه بزرگ شاه نیرومند شاه
بابل شاه سرزمین سومرو «اکد» شاه «چهار گوش» (جهان)
پسر کمبوجیه شاه بزرگ شاه انشان نواحه کوروش شاه
بزرگ شاه انشان از تهمه چیش پیش شاه بزرگ شاه -
انشان از دودمان سلطنتی جاویدان که «بعل و نبو»^۵.

۵ - در شهرهای مختلف سومرو اکد رب النوعهای گوناگونی وجود داشت ولی همه مردم این سه رب النوع بزرگ را می‌پرستیدند. آنو (آقای آسمان) آ (صاحب دره عمیق) بل (خدای زمین) ضمناً بابلیها مردوك را پسر خدای آسمان و تبورا پسر او میدانستند.

فرمانروائی آنان را گرامی میدارند و سلطنت آنان را
 بیجان و دل خواستارند. هنگامیکه من با آرامش ببابل
 در آدم باسرور و شادمانی کاخ شاهی راجایگاه فرمانروائی
 قرار دادم. مردوك خدای بزرگ مردم گشاده دل بابل
 را بر آن داشت تامرا من هر روز به ستایش او همت
 گماشتم سپاه بیشمار من بی هزاحمت در هیان شهر بابل
 حرکت کرد. من به چکس اجازه ندادم که سرزهین
 «سوهر» و اکد را دچار هراس کند. من نیازمندیهای
 بابل و همه پرستشگاههای آنرا در نظر گرفتم و در بهبود
 وضعشان کوشیدم. من یوغ ناپسند مردم بابل را
 برداشتمن خانه های ویران آنان را آباد کردم. من به
 بد بختیهای آنان پایان بخشیدم. مردوك خدای بزرگ
 از کردارم خشنود شد و بمن «کوروش شاه» که او را
 ستایش کردم و به کمبوجیه فرزندم که از تهمه من است و
 بتمام سپاه من بر کت ارزانی داشت و از صمیم قلب مقام
 شامخ اورا بسی ستودم. تمام شاهانی که در بارگاههای
 خود بر تخت نشسته اند در سراسر چهار گوش جهان از
 دریای زبرین تادریای زیرین کسانیکه در مسکن
 داشتنند تمام شاهان سرزهین با ختر که در خیمه هامسکن
 داشتنند مرا خراج گران آوردند و در بابل بر پایم بوسه
 زدند از تا شهرهای «آشور» و «شوش» و «آکاده»
 و «اشنونا» و شهرهای «زمیان» و «دورنو» و «در» تانا حیله
 سرزهین «گوتیوم» شهرهای مقدس آنسوی دجله را که
 مدتی در از پرستشگاههای شان دستخوش ویرانی بود تعمیر
 نمودم و پیکر خدایانی را که جایگاه آنها در میان آنان بود

فرمان آزادیبخش کوروش بزرگ

بجای خودشان باز گرداندم و در هنر لگاهی پایدار جای دادم. من همه ساکنان آنها را گردآوردم و خانه هایشان را با آنان باز پس دادم. خدایان سو مر وا کد که «نبونید» آنها را ببابل آورده و خدای خدایان را خشنناک ساخته بود من بخواست مردوک خدای بزرگ بصلح و صفا بجایگاه پسندیده خودشان باز گرداندم.

باشد که تمام خدایانی که من در پرستشگاه هایشان جای داده ام روزانه مرا در پیشگاه «بعل» و «نبو» دعا کنم. باشد که زندگانی من دراز گردد. باشد که بمردوک خدای بزرگ بگویند کوروش پادشاه که ترا گرامی میدارد و فرزندش کمبوجیه باشد

کوروش اولین شخصی است که بهم فهوم واقعی شاهنشاهی بزرگی را بوجود آورد. ازا در همه جا بعنوان سازنده ای توانا و نیرومند، هادی و راهنمای، سیاستمداری باشد بیشتر، پیشوائی بزرگ و بطور کلی انسانی نابغه میتوان نام ببرد. در دنیای آن زمان نابسامانیها در سرزمینهای مختلف بحدی بود که جز باقی ایام شخصیت بر جسته و قوه خلاقه ای چون کوروش امکان نداشت که همه آنها بر طرف گردد.

بطور کای میتوان گفت که راز بنیان گذار نخستین شاهنشاهی بزرگ را در اصل قدرت رهبری نوادر و شخصیت های ممتاز باید جستجو کرد. کوروش بانبو غ خلاقه خود سرزمینهای وسیعی را یکی پس از دیگری بتصرف در آورد. در سال ۵۵۰ قبل از میلاد اکباتانا پایتخت ماد بدست کوروش افتاد. « و در عین حال مادها نیز در ردیف پارسیان در دولت جدید مقام مهمی داشتند و بدین سبب هورخان یونانی و مصریان نام پارسیان و مادها را بالاتفاق

بکار میبرند»^۷

بعد از آن کشورهای آشور، ارمنستان و کاپاداو کیه بزرگ فرمان او در آمدند. در سال ۵۴۶ قبل از میلاد لودیا (لیدی) را تصرف کرد و از این سال تاسال ۵۳۹ قبل از میلاد به تسبیح سرزمینهای پارت، زرنگ، هرات، خوارزم، باختر، سغد، گندار، ثت گوش، ارخواشیش سرگرم بود و در این سال بابل را بتصرف درآورد.

کوروش بزرگ که هورخان اورا شخصیت بی‌همتائی میدانند نه تنها شاهنشاهی بزرگ بود که بر سرزمینهای بسیار حکومت میکرد بلکه اندیشمندی تو انان است که از خلال کتبیه‌هایش عقاید و اندیشه‌های پر فروغش با اینکه قرنها می‌گذرد دنیا را روشنی می‌بخشد.

او در میان فرمانروایان ستمگران زمان شخصیت و قیافه تازه‌ای را بجهانیان عرضه داشت که قابدان روز هیچکس نظیر آنرا نمی‌دیده بود. وقتی که سارد پایتخت لیدی بتصرفش درآمد پادشاه لیدی خواست تا خویشتن را در آتش اندازد. ولی سربازان پارسی اورا گرفتند و به نزد کوروش آوردند. کرزوس در آنجا با کمال تعجب دریافت که نه تنها کوروش قصد ندارد اورا از بین ببرد بلکه مورد احترام نیز قرار گرفته است. با سایر پادشاهان و سرداران مغلوب سرزمینهای مختلف که حتی عده‌ای مستحق مرگ بودند نیز بهمین صورت رفتار می‌شد. خدایان مغلوبین بجهت اینکه مورد پرستش اقوام گوناگون بودند مورد احترام او قرار گرفتند وی اجازه داد که همه معابد را بگشانید با کاهنان خوش رفتاری نمایند و آنها را بشهرهای خود و پرستشگاههای اولیه‌شان باز گردانند این است گوشه‌ای از سجایا و صفات انسانی که میتوان برای کوروش بیان کرد.

۷ - تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هیجدهم تألیف نویگلو اوسکایا - آیو، یا کوبوسکی ترجمه رحیم کشاورز ص ۱۷۱

اینک لازم است فرمان کوروش که در بالا آورده شده است نیز مورد بررسی قرار گیرد تا صفات نیکوی این شاه بزرگ بیشتر مشخص و معین شود.

این فرمان که بنام‌های «استوانه کوروش» «فرمان آزادی بخش» و «اعلامیه حقوق بشر معروف شده است» در سال ۱۲۵۸ شمسی برابر با ۱۸۷۸ میلادی در بابل بدست آمد برای ترجمه آن رنج بسیار کشیده شد و پس از خواندن مشخص گردید که اعلامیه کوروش بزرگ است که بهنگام فتح بابل صادر شده است.

این اعلامیه‌دارای ۴ سطر است که چند سطر آن از بین رفته است ولی مشخص است که از ساختمان معبدی گفتگو مینماید. این فرمان که بر روی استوانه‌ای از گل پخته نقش شده است اکنون یکی از اسناد ارزنده موزه بریتانیا را تشکیل میدهد بررسی و تجزیه و تحلیل این فرمان بطور کلی موارد زیر را روشن مینماید:

۱ - فرمان با کلماتی «من کورش شاه جهان»، شاه بزرگ، شاه نیرومند، شروع می‌شود. آیا بعد از گذشت ۲۵۰۰ سال میتوان کلماتی را یافت که در عین اختصار صلاحت واستحکام این سخنان را داشته باشد و بتوان آنها را جایگزین این گفتار نمود؟ با هشت کلمه مزبور کوروش قدرت، تسلط بنفس، اراده قوی خود را می‌نمایاند، احساسی که از خلال این گفته‌ها مشخص است اینست که گوینده آن قدرتی را در جهان برتر از خود نمی‌شناسد و خود را مافوق همه نیروها میداند حتی بعد از اظهار «شاه بزرگ» گفته «شاه نیرومند» نشان دهنده یک صلاحت و حتی بالاتر از آن حالت کوبندگی شخص است.

۲ - «شاه بابل» شاه سرزمین سوهر واکد، شاه چهار گوشه (جهان) گفتار بعدی است. چرا کوروش با اینکه سرزمینهای وسیع دیگری را نصرف نموده بود فقط از بابل و سوهر واکد سخن می‌گوید دلایل آن چنین است.

الف : بابل با تاریخ و تمدن کهن و سرزمینهای تحت رهبریش هقام بزرگی

درجهان آن روز داشتسوم رواکدنیز دارای اهمیت و قدمت تاریخی بودند و در آن روز گار مقام و منزلتی خاص داشتند لذا اظهار نام آنها نشان دهنده بزرگی و قدرت رهبرش هی باشد.

ب : کوروش پادشاهی خود را بر سایر سرزمینهای از قبیل انشان، پارس، هاد هسلم و هجرز میداند و میداند که همه مردم براین امر اطلاع کافی دارند لذا دیگر لزومی ندارد که مجدداً اسمی آنها آورد شود و بدینوسیله هی خواهد نشان دهد که پارس و هاد و بابل همگی یک شاه دارند.

پ : اگر در این لوحه میخواستند اختصار را رعایت نکنند و فقط اسمی سرزمینهای تحت رهبری کوروش آورده شود مسلماً استوانه بتهائی گنجایش نام همه این سرزمینهای را نداشت. بعلاوه جمله «شاه چهار گوشه (جهان)» نشان دهنده سایر سرزمینهای تحت رهبری کوروش هی باشند. ممکن است چنین پنداشت که مقصود از چهار گوشه (جهان) چهار سرزمین انشان، هاد، لیدیه و بابل باشند ولی این تصور صحیح بنظر نمیرسد در حالیکه مقصود سرزمینهایی هستند که در شمال و جنوب و شرق و غرب قرار گرفته اند. سرزمینهایی که خود اقلیم های جدا گانه ای است، سرزمینهایی که هر یک آب و هوای مختص خود دارند. سرزمینهایی که از کرانه های دریای عمان واقیانوس هند در جنوب تا هنتهای الیه دریای سیاه در شمال را در بر میگرفت لذا بخوبی مشخص است که با این سه کلمه تمام سرزمینها در آن گنجانیده شده است و نام آنها در این کلمات مستقر میباشد.

ت : این فرمان بعد از فتح بابل صادر شده است، بابلی که کوروش برای تصرف اهمیتی خاص قائل بود لذا صحیح نیست که در اعلامیه ای که پس از فتح سرزمینی صادر میشود نامی از خود آن سرزمین برده نشود.

۳ - کلمات بعدی فرمان درباره نسب است. کوروش بدینوسیله تصریح میکند که پدر و جد او شاه بوده اند و با این گفتار نشان میدهد که نیاکانش

همگی رهبری مردم را عهده دار بوده اند و خاطر نشان میسازد که از مردم عادی و طبقه عامی بر فحاسته و بطور کلی اثرات توارت را که در صفحات قبل بدان اشاره شد باز گویند.

بقیه کتیبه از نظر جملات ظاهری روشن است و نیازی به تشریح بیشتر نیست ولی از خلال تمام این ذوشه ها سه موضوع اساسی زیر راهیت و اندریافت:

۱ - ایجاد دموکراسی در روش حکومتی - دموکراسی بصورت رژیم حکومتی نوعی فلسفه و یا راه زندگی، هوشمندانه ترین و یا انسانی ترین راه زندگی، یک هدف مطلوب، وسیله ای جهت اصلاح، تغییر، تجدید سازمان و یا تجدید بنای روابط اجتماعی و نظایر آن تعریف نموده اند. اگر به اقدامات کوروش در بابل و سایر سرزمینهای تحت فرماندهی او بنگریم، اگر کلمه بکلامه سخنان اورا در این فرمان مورد توجه قرار دهیم بخوبی مشاهده میشود که وی در ۲۵۰۰ سال قبل دموکراسی را در روش حکومتی ابداع کرد، پیشرفت و رشد اجتماعی، احترام بخواسته های ملی، احترام بمعتقدات آنان، استفاده از تمام نیروهای نهان و نمایان برای پیشبرد هدف های انسانی همگی بخوبی دلالت از ایجاد یک دموکراسی در رژیم شاهنشاهی هخامنشی هی نمایند.

۲ - نبوغ خلاقه - از اقدامات کوروش در سرزمینهای تابعه، از کارهایی که در زمان پادشاهی انجام داد، از رقتاری که با پادشاهان و سرداران و مردم سرزمینهای هغلوب نمود و بخصوص از همین فرمان که در بالا آورده شد نبوغ کوروش کاملا مشهود است. انعطاف پذیری که کوروش بعداز فتح بابل نشان میدهد و مختصرا در همین فرمان آورده شده بی شبها از همین منبع بزرگ سرچشم میگیرد. برای رعایت احساسات دینی مردم بابل مردوك راخدای بزرگ میداند، مقدسات آنها را احترام میگذارد، اجازه میدهد معابد گشوده شود، با کاهنان خوشرفتاری مینماید، خدایان هغلوبین را هورد احترام قرار میدهد، سرزمینهای گوناگون با نژاد، زبان و مذاهب متعدد را رهبری

میکند بطوریکه حتی طوایف وقبایل چادرنشین فیز در برابر سر تعظیم فرود می‌آورند و صدها مطلب دیگر آیا همه اینها جز درسایه نبوغ خلاقه انسانی بزرگ امکان پذیر است؟

۳ - یکتا پرستی - برای اثبات این موضوع لازم است فرمان دیگری که در تورات آورده شده نقل کنیم و سپس آنرا با فرمان آزادی بخش مقایسه نمائیم.

« و در سال اول کوروش پادشاه فارس ، تا سخنان خداوند بزمیان ارمیا رسائی داد . خداوندروان کوروش پادشاه پارس را برانگیخت تا در همه کشورهای خود فرمانی صادر کرد و آنرا نیز نویساند و گفت :

کوروش پادشاه فارس چنین هیفرماید : یهوه خدای آسمانها همه کشورهای زمین را بمن داد و مراهر فرموده است که خانه‌ای برای وی در اورشلیم که در یهود است بنا نمایم . پس کیست از شما از تمامی پیروان او - که خداش باوی باشد او به اورشلیم که در یهود است، برود و خانه یهود را که خدای اسرائیل و خدای حقیقی است در اورشلیم بنانماید .

و هر که باقی هاند بآشید در هر مکانی از مکانهایی که در آنها غریب می‌باشد اهل آن مکان اورا به نقره و طلا و اموال و چهار پایان علاوه بر هدایای تبرعی از برای خانه خدا که در اورشلیم است اعانت نمایند .^۱

اگر به آغاز این فرمان توجه کنیم که «... خداوندروان کوروش پادشاه پارس را برانگیخت تا در همه کشورهای خود فرمانی صادر کرد و آنرا نیز نویساند ...» بدین حقیقت معترض نمی‌شویم که پیامبران یهود مانند اشعیاء، ارمیا، ناحوم، حزقيال همگی کوروش را فرستاده خدامیدند انسنه و اورا برانگیخته یهوه خدای اسرائیل بشمار می‌آوردند . در کتاب اشعیاء نبی بطور آشکارا از کوروش

۱ - کتب مقدس عهد عتیق - کتاب دوم تواریخ ایام باب ۳۶- آیه ۲۲ و ۳۳ و کتاب عزرا باب ۱ - آیه ۱ تا ۵

بعنوان مسیح خداوند و شبان اونام برده شده است «خداوند به مسیح خویش، یعنی به کوروش - که دست راست اورا گرفتم تا امتهارا بحضور وی مغلوب سازم و کمرهای پادشاهان را بگشایم، تادرهارا بحضور وی گشاده گردانم و دروازه‌ها دیگر بسته نشود ...»^۹ و «... و در باره (کوروش) می‌گوید که شبان من است ...»^{۱۰}. کتاب اشعیا دارای ۶۶ باب همیاشد که سه نفر در زمانهای مختلف آنرا بیان نموده‌اند. اشعیای اول از باب اول الی ۳۹ را گفته است. از باب ۰ الی ۵۵ از گفته‌های اشعیای دوم است و بقیه آن از اشعیای سوم می‌باشد و نیز در کتاب عزرا که معاصر اشعیای سوم بوده است همه جا از کوروش عنوان مسیح خداوند و فرستاده اونام برده می‌شود. پس با ملاحظه همه این موارد بخوبی مشخص است که پیامبران نامدار و بزرگ یهود کوروش را بر انگلیخته خداوند میدانند، بر انگلیخته یهود خداوند یکتا، خداوندی که بچشم نمیتوان دید و یا اورا لمس کرد، خداوندی که قادر هتعال است و همه جهان و هرچه در اوست توسط وی آفریده شده است.

«... من یهود هستم و دیگری نیست و غیر از من خدائی نی - من کمر ترا بستم، هنگامی که مران شناختی - تا از هشرق آفتاب و مغرب آن بدانند که سوای من احدي نیست، من یهود هستم و دیگری نی - پدید آرنده روشنائی و آفریننده تیرگی، سازنده نکوئت و آفریننده بدی - من یهود پدید آرنده همه این چیزها هستم»^{۱۱} پس با ملاحظه همه این موارد هنگامی که کوروش می‌گوید «... یهود خدای آسمانها همه کشورهای زمین را بمن داده و هرا امر فرموده است که خانه‌ای برای وی در اورشلیم که در یهود است بنا نمایم » و سپس یهود را خدای حقیقی می‌داند پیداست که یکتا پرست می‌باشد اگر او مردوک را خدای بزرگ می‌خواند، اگر به خدایان دیگر مغلوبین احترام

- کتب مقدس عهد عتیق - کتاب اشعیای نبی باب ۴۵ آیه ۱

- کتاب اشعیای نبی باب ۴

- کتاب اشعیای نبی باب ۴۵ آیه‌های ۵ و ۶ و ۷

میگذارد صرفاً برای خشنودی بابلیها و مردم سایر سرزمینهای باشد و این نیز از همان رهبری انسان‌های زنیال و نوابغ روز گارسرچشمه‌ای گیردزیرا اگر کوروش میخواست غیر از این رفتار کند بشهولت نمی‌توانست شاهنشاهی ایران را بدین وسعت برساند و مدل مختلف را با نژاد، رسوم و عادات و سنن گوناگون در کنار یکدیگر با مسالمت رهبری نماید. اشعیای دوم یهود را خدائی بزرگ دانسته که همه مردم جهان توسط او آفریده شده‌اند و اشعیای سوم همه‌جا از وحدت ویگانگی خداوند متعال و توانائی او سخن میگوید و کوروش نیز اظهار میدارد یهود خدای حقیقی است. لذا بروشنه هیتوان گفت که کوروش بتوحید خداوند متعال و آفرید گار توانا و مهربان اعتقاد داشته است.

داریوش بزرگ

از داریوش کتبه‌های متعددی باقی است. مادر اینجا کتبه‌ای را بازگو میکنیم که خصائیل و سجایای این مرد بزرگ را بیشتر مشخص می‌کند. در نقش رستم دو کتبه بخط میخی پارسی وجود دارد که هر یک دارای ۶۰ سطر میباشد. یکی از آنها پشت پیکر داریوش بر فراز آرامگاه اوست در این کتبه داریوش بعد از سپاس خداوند، خود و اجداد خود را معرفی مینماید و سپس از سرزمینهای دیگری را که بزیر فرمانش هستند سخن می‌گوید ولی در کتبه دیگر که در طرف چپ درب ورود به آرامگاه او نقر گردیده است داریوش سجایای خود را تشریح مینماید. اینک این کتبه عیناً آورده میشود.

۱ - بگ : وزرك : اورمزدا : هی : اددا : ئی

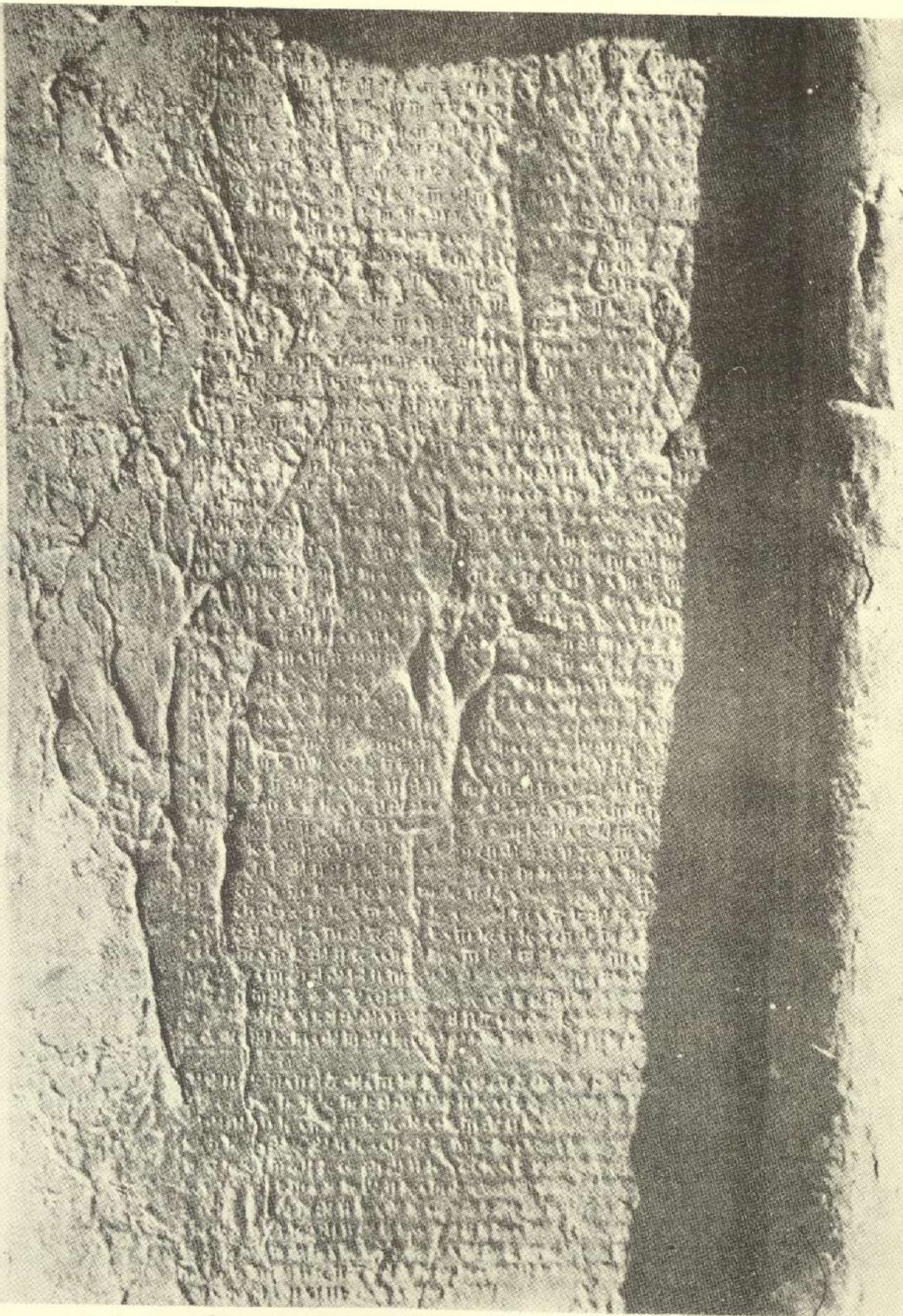
۲ - م : فرشم : تی : وئینتئی : هی : اددا : شی

۳ - یاتیم : مرتی هیا : هی : خرثوم : ات

۴ - آ : ارووستم : اوپرئی : داری ووم : خشا

- ۵ - یشی یم : نی یسی : ثا تیی : داری ووش : خشای
 ۶ - ٹی ی : و شنا : اور مزداها : او اکرم : ۱
 ۷ - میی : تی : راستم : دو شتا : امیی : میث : ن
 ۸ - ئیی : دو شتا : امیی : نئی ما : کام : تی : سک و ث
 ۹ - ئیش : تو زووت ه یا : راد ئیی : میث : کری ئیش
 ۱۰ - ن ئی ما : او : کام : تی : تو نووا : سک و ث ئیش : ر
 ۱۱ - آد ئیی : میث : کری ئیش : تی : راستم : او : مام :
 ۱۲ - کام : مر تی یم : « در وجنم : ن ئی : دو شتا : ام
 ۱۳ - ئیی : ن ئی : من و ویش : امیی : ت یام ئیی : در تن
 ۱۴ - یا : بو تیی : در شم : داریا میی : من ها :
 ۱۵ - او و ئی پشی ه یا : در شم : خش یمن : امیی :
 ۱۶ - مر تی ی : هی : هتخ شت ئیی : ابودویم : هکرت
 ۱۷ - ه یا : او ثادیم : پری برآمیی : هی : و
 ۱۸ - ئیناث ی تیی : انودیم : وی نست ه یا : او ث
 ۱۹ - آ : پرسامیی : ن ئی ما : کام : تی : مر تی ی
 ۲۰ - وی ناث ی ئیش : ن ئی پتی ما : او : کام : یدی
 ۲۱ - ی : وی ناث ی ئیش : ن ئیی : فر ٹی ی ئیش : مر تی ی :
 ۲۲ - تی : پت ئیی : مر تی یم : ثا تیی : او : مام :
 ۲۳ - ن ئیی : ورن و ت ئیی : یاتا : او بانام : هد و
 ۲۴ - گام : اخشنومیی : مر تی ی : ت ی کون و
 ۲۵ - تیی : یدئیوا : ابر تیی : ان وو : ت و من
 ۲۶ - ئیش ئیی : خشنوت : امیی : اتا : مام : وس
 ۲۷ - ئیی : کام : اتا : او شدوش : امیی : او اکرم
 ۲۸ - چم ئیی : او شیی : اتا : فرمانا : یشام ئی

- ۲۹ - ئى : ت ئى : كرتم : وئیناھى : يدئيوا : آخش نو
- ۳۰ - آھى : اتا : وئى ئى يَا : اتا : سپاڭم
- ۳۱ - ئيدىيا : آئىت م ئىي : ارووستم :
- ۳۲ - اوپرئىي : منش چا : اوشى چا : ئيم : پتى م ئى
- ۳۳ - ئى : ارووستم : ت ئى م ئىي : تنوش : تاوى
- ۳۴ - تىي : همنكىر : اميي : اوش همنكىر : هكىر
- ۳۵ - مچىي : اوشى يَا : گاثوا : وئينات ئىي : يېچىي :
- ۳۶ - وئينامىي : همى ڭرى يِم : يېچىي : ن ئىي : وئينا
- ۳۷ - مىي : اتا : اوشى بى يَا : اتا : فرمانا يَا
- ۳۸ - ادك ئىي : قىرتىر : منى ئى ئىي : ارووا يَا : ئى
- ۳۹ - دئىي : وئينامىي : همى ڭرى يِم : يىشا : يدئىي :
- ۴۰ - ن ئىي : وئينامىي : ياوم ئى نيش : اميي : ا
- ۴۱ - تا : دست ئىبى يَا : اتا : پادئىبى يَا : اس با
- ۴۲ - ر : اوواس بار : اميي : ثنو و نى ئى : اوڭ
- ۴۳ - نونى ئى : اميي : اتا : پستىش : اتا
- ۴۴ - اس بار : آرشتى ك : اميي : اووارشتى ك :
- ۴۵ - اتا : پستىش : اتا : اس بار : اتا : اووندا
- ۴۶ - ت يَا : اورمزدا : اوپرئىي : مام : نى يىسى : اتا
- ۴۷ - ديش : اتاويم : بىرن ئىي : وشنا : اورمزدا ه
- ۴۸ - آ : ت ئى م ئىي : كرتم : ئىيم ئى بىش : اووند ئى بىش : اکو
- ۴۹ - ن و م : ت ئى : مام : اورمزدا : اوپرئىي : نى يىسى
- ۵۰ - مىيکا : ر درشم : ازدا : كوشۇوا : چى ياكىم
- ۵۱ - اميي : چى ياكىم چك ئىي : اووندا : چى ياكى
- ۵۲ - مچم ئىي : پرى يىنم : مات ئىي : دوروختم :

عکسی از کتیبه داریوش بزرگ

۵۳ - ثدی : تی ت ئی : گء وشایا : خش نوتم : اوش

۵۴ - چیی : آخش نو دئیی : تی : پرتم ت ئیی : استی

۵۵ - ئی : مریکا : مات ئیی : اوش چیی : دور وخت

۵۶ - م : کون وات ئیی : تی : منا : کرتم : استیم : ما

۵۷ - او شچیی : دیدئیی : یچیی : نی پیشتیم : ما

۵۸ - ت ئیی : داتا : +++++++ : ما : +++++++ آتیی

۵۹ - آ : آیاوم ئی نیش : بو اتیی : مریکا : خشای ئی ئی

۶۰ - ما : رخستوو : ++++++++ ئین

بند ۱ - خدای بزرگ (است) اهورمزدا ، که این شکوهی را که دیده میشود آفریده که شادی مردم را آفریده ، که خرد و فعالیت را بر داریوش شاه فرو فرستاد .

بند ۲ - داریوش شاه گوید : بخواست اهورمزدا چنان کسی هستم که راستی را دوست هستم ، بدی را دوست نیستم . نه مرا میل (است) که (شخصی) ضعیف از طرف توانا (باو) بدی کرده شود . نه آن مرا میل (است) که (شخصی) توانائی از طرف ضعیف (باو) بدی کرده شود .

بند ۳ - آنچه راست (است) آن میل من (است) . مرد دروغگو را دوست نیستم . تندخونیستم . آن چیزها ئی را که هنگام خشم بمن وارد میشود سخت باراده نگاه میدارم .

بند ۴ - سخت بی هوس خود فرمانروا هستم . مردی که همکاری میکند او را بجای همکاری (اش) همانطور اورا پاداش میدهم . آنکه زیان میرساند او را بجای زیان (اش) کیفر میدهم . نه مرا میل (است) که مردی زیان برساند . نه حتی مرا میل (است) اگر زیان برساند کیفر نه بیند .

بند ۵ — مردی آنچه برعلیه مردی بگوید آن مرا باور نیاید تا هنگامی که سوگند هردو را نشنوم .

بند ۶ — مردی آنچه برابر قوايش کند یا بجا آورد خوشنود هستم و میلم (نسبت باو) بسیار (است) و نیک خوشنود هستم .

بند ۷ — از چنین نوع (است) هوش و فرمانم چون آنچه را از طرف من کرده شد ، چه در کاخ چه در اردوگاه ، به بینی یا بشنوی ، این فعالیت من است علاوه بر عقل و هوش .

بند ۸ — این (در واقع) فعالیت من (است) . چونکه تن من توانائی دارد ، در مسافت نبرد هماورد خوبی هستم . همینکه با گوش هوش درآورده شد ، آنکه را نافرمان می بینم و آنکه را غیر نافرمان می بینم ، آنگاه تخصیص کسی هستم با هوش و فرمان و عمل ، چون نافرمان و غیر نافرمان را می بینم ، بیاندیشیم

بند ۹ — ورزیده هستم ، چه با هردو دست چه با هردو پا ، هنگام سواری خوب سواری هستم . هنگام کشیدن کمان ، چه پیاده چه سواره ، خوب کمان کشی هستم ، هنگام نیزه زنی ، چه پیاده و چه سواره ، خوب نیزه زنی هستم .

بند ۱۰ — و هنرها ای که اهورمزدا بر من فرو فرستاد ، و توانستم آنها را بکار برم ، بخواست اهورمزدا آنچه بوسیله من کرده شده با این هنرها ای که اهورمزدا بر من فرو فرستاد کردم .

بند ۱۱ — ای مرد ، نیک آگاه ساز که (من) چه جور آدمی هستم و هنرمندیم از چه نوع و برتری ام از چه نوع (میباشد) آنچه بگوش تو رسید برای تو دروغ ننماید آنچه را که بتو دستور داده شده بشنو .

بند ۱۲ - ای مرد ، آنچه بوسیله من کرده شده بتو دروغ نمایانده نشود آنچه را نوشته شده بنگرفرمانها از طرف تو نافرمانی نشود ، کسی نآزموده نشود . ای مرد ، شاه ناچار نشود که کیفر دهد .

از بررسی و تجزیه و تحلیل کتیبه مذکور موارد زین بخوبی روشن میگردد :

۱ - اعتقاد بخداآند

پی بردن به مفهوم زندگی و اقتدار متعلق به آن منوط بشناختن سرچشمہ ایست که از آنجا زندگی و شکوه آن نصیب انسانها می‌گردد . داریوش نیز مانند اجداد خود اعتقاد کامل باین امر داشت و بطوری که در بند ۱ این کتیبه مشخص است همه فر و شکوهی را که در دوره او در ایران زمین پدیدار گشت از این سرچشمہ بی پایان میداند و هنگامی که می‌گوید «که خرد و فعالیت را بن داریوش شاه فرو فرستاد» بدرستی نشان میدهد که کلیه صفات نیکو که در کالبد انسانها رسونخ میکند از همین منبع می‌داند و روی همین اصل است که مانند اجداد خود معتقد است که قدرت ایزدی برای خیر نوع بشر در وجودش حلول کرده و خود را مظہر اراده خداوندی میداند . داریوش نشان میدهد که نباید کاری انجام شود که خواست پروردگار در آن نباشد و در اینصورت پروردگار نیز یاری خود را از کسانی که با ایمان کامل باو تکیه نموده اند دریغ نخواهد نمود .

۲ - آزادی و برابری

توجه به بند های ۲ و ۴ و ۶ روشن مینماید که داریوش قبل از هر چیز ، به شرف و مقام انسانی هر فرد ، بدون توجه به

مذهب ، ملیت و رنگ پوست احترام می‌گذارد ، البته این بدان معنی نیست که وی همه انسانها را مساوی دانسته زیرا مشخص شده است که افراد در جمیع جهات ، در همه ابعاد و در همه صفات فردی یکسان و مساوی نیستند بلکه این نکته از خلال نبسته‌ها مشخص است که داریوش برای عقیده‌های اشخاص احترام خاصی قائل بوده است «مردی آنچه برابر قوایش کند یا بجا آورد خوشنود هستم» و میل داشته که اشخاص نیرومند قدرت را آلت انہدام قرار نداده بلکه آن را برای پیشرفت جامعه بکار برند «نه مرا میل (است) که (شخص) ضعیف از طرف توانا (باو) بدی کرده شود» اگر کسی به رشد و پرورش جامعه‌ای دلبستگی نداشته باشد هیچگاه در این اندیشه نیست که حدود و وظائف اشخاص را معین و مشخص نماید و آن را بر پایه و اساس منظمی قرار دهد یا بعبارت دیگر داریوش اعتقاد داشته که همه افراد جامعه باید تحت نظم و قانون زندگی نمایند ، آنها باید دارای حس مسئولیت بوده و برای افراد دیگر احترام قائل شوند زیرا در غیر اینصورت هرج و مرج و بی نظمی پدیدار خواهد شد .

۳ - رهبری صحیح

نگاهی به سایر کتبیه‌های داریوش و کارهائی که وی در دوران شهریاری خود انجام داده است بخوبی روشن می‌نماید که وی رهبری بزرگ و انسانی اندیشمند و سازنده بوده است . در سال های نخستین زمامداری بیشتر سرزمین‌های پیروایران که از دوران خودسری گئوماتا سر به شورش برداشته بودند آرام کرد ، به مصروف لشکر کشید و آن سرزمین را مجدداً مطیع ساخت دوبار ببابل رفت و آشو بگران را سرکوب نمود ، به سرزمین سکاها ، به هند و یونان

لشکر کشید . با اندیشه بلند خویش دولت هخامنشی را از نظر سازمان کشوری و لشکری به پایه‌ای بزرگ رسانید . ایران بزرگ را به ساتراپها تقسیم کرد . برای نخستین بار سکه زد، شاهراهی بدرازی ۲۴۰۰ میل بین سارد و شوش ساخت و دستور داد کانالی بین یکی از شعب رودخانه نیل تا دریای احمر حفر کنند و در نتیجه این دریا را بدریای مدیترانه مرتبط ساخت ، برای نخستین بار پیک شاهی یا چاپارخانه را بنیاد نهاد ، مالیات‌ها را تعدیل کرد ، سپاه جاویدان بوجود آورد و قربانی کردن انسان را در سراسر زمین های زیر فرمان خویش برانداخت . کاخ آپادانی شوش و باروی این شهر و پسیاری از ساختمان‌های تخت جمشید از آثار او میباشند .

با توجه به کارهای داریوش در زمان شاهنشاهی و بررسی کتیبه‌های دیگر وی خاصه همین کتیبه که در بالا آورده شده است بخوبی صفات خاصی که برای یک رهبر خوب امروزه در نظر گرفته شده است میتوان در داریوش دریافت ، صفات یک رهبر خوب زیاد است که از آنجله اند :

هوش و قدرت فکری – نتایج مطالعات درمورد رهبران بزرگ دنیا نشان داده شده است که هوش و قدرت فکری آنها بیش از سایر انسانها بوده است و همین قوه فکری است که ارزش‌های معنوی آنان را از سایر افراد متمایز ساخته است .

نگاهی باقدامات داریوش در نحوه اداره کشور بخوبی نشان میدهد که او نیز مانند کوروش دارای نبوغ خدادادی بوده است . اعتماد بنفس – رهبری مستلزم ابتکار و تفکر مثبت و سازنده است . از این‌رو در اغلب موارد همبستگی نزدیکی میان رهبری و

اعتماد به نفس ملاحظه شده است . در بند ۷ هنگامی که داریوش می‌گوید «از چنین نوع (است) هوش و فرمانم چون آنچه را از طرف من کرده شده ، چه در کاخ چه در اردوگاه ، به بینی یا بشنوی ، این فعالیت من است علاوه بر عقل و هوش» هر کلمه‌اش از اعتماد به نفس که آن نیز یکی از صفات بارز یک رهبر خوب می‌باشد حکایت می‌نماید .

رهبری که بیش از سایر افراد بخود اعتماد داشته باشد شخصی است که توانائی لازم را برای حل مشکلات دارد و اگر این امر در مقیاس وسیعتری باشد رهبری است خارق العاده که میتواند جامعه‌ای بزرگ را هدایت و رهبری نماید .

اراده قوی — هنگامی که در بند ۳ گفته می‌شود که «آن چیز هائی را که هنگام خشم بر من وارد می‌شود سخت باراده نگاه میدارم» و یا در بند ۴ «سخت بر هوش خود فرمانروا هستم» یا سایر جملات کتیبه حاکی از اراده قوی شخص گوینده می‌باشد . از بررسی این جملات یک موضوع دیگر مشخص می‌شود و آن اینست که داریوش فر و شکوه سلطنت دیدگان او را نپوشانیده و غرور و خود پرستی را پیشه خود نساخته است و این نیز از اراده قوی یک رهبر بزرگ سر چشمه می‌گیرد .

تفوق — آنچه یک رهبر را از سایر افراد متمایز می‌سازد تمايل بداشتن قدرت و مقام و تسلط بر دیگران است باین موضوع نیز باید عوامل جسمانی مساعد را نیز اضافه نمود . عوامل جسمانی مخصوصاً در دنیای قدیم اثر مهمی در رهبری داشته است . بند های ۸ و ۹ و ۱۰ این موضوع را نشان میدهد «ورزیده هستم ، چه با هر دو دست چه با هر دو پا و ...» بررسی بیشتر در بند های مزبور

روشن مینماید که داریوش از هر نظر خود را بتر از دیگران دانسته
چه از نظر برتری فکری و چه از نظر تفوق جسمی و این نیز یکی
از مشخصات ارزنده یک رهبر خوب میباشد با توجه با این موضوعات
است که صریحاً میتوان اظهار داشت که داریوش در روش مملکتداری
یک رهبری صحیح را اعمال نموده است .^{۱۲}

خشیارشا

از خشیارشا نیز کتیبه‌های متعددی کشف گردیده است .
در اینجا کتیبه‌ای از خشیارشا شاهنشاه هخامنشی که در تخت جمشید
کشف گردیده آورده میشود .

- ۱ - بگ : وزرك : اورمزدا : هی : ئیمام : بوم
- ۲ - ئیم : ادا : هی : اوام : اسمانم : ادا : هی
- ۳ - مرتییم : ادا : هی : شی یاتیم : ادا :
- ۴ - مرتیی هیا : هی : خشیارشام : خشایی
- ۵ - پم : اکونوش : ائیوم : پرونام : خشایث
- ۶ - ئییم : ائیوم : پرونام : فرماتارم : اد
- ۷ - م : خشیارشا : خشایی : وزرك : خشای
- ۸ - ثیی : خشایی یانام : خشایی : دهی :
- ۹ - او نام : پروو : زنانام : خشایی : اه

۱۲ - در کتیبه بزرگ بیستون که به سه زبان پارسی باستان، عیلامی و بابلی بارتفاع هفتاد متن ذکر گردیده است داریوش وقایع سالهای اولیه سلطنتش، شیوه کشورگشائی و فرمانروائی خود را در طی جنک بیان میکند متن پارسی باستان در ۴۱۴ سطر متن عیلامی در ۵۹۳ سطر و متن بابلی در ۱۱۲ سطر نقر شده است . در این کتیبه نام سوزمینهای تحت رهبری داریوش آورده شده است . برای آگاهی بیشتر در باره این کتیبه بکتاب تمدن هخامنشی قایلی علی سامی ص ۱۲۶ ج ۱ و کتاب ایران باستان ص ۵۳۲ ج ۱ تالیف حسن پیرنیا مراجعه شود .

- ۱۰ - یایا : بومی یا : وزرکایا : دورئیی : ا
- ۱۱ - پسی : داری و هوش : خشایثی هیا : پسر
- ۱۲ - هخامنی شیی : پارس : پارس هیا : پسر
- ۱۳ - آریی : آری چی ژر : ژاتیی : خشیارشا
- ۱۴ - خشایثیی : وشنا : اورمزد ها : ئی ما :
- ۱۵ - دهیاو : هتی ئیشام : ادم : خشایثیی : ا ه
- ۱۶ - آم : اپترم : هچا : پارسا : ادمشام :
- ۱۷ - پتی یخشی ئیی : منا : باجیم : ابره : ت
- ۱۸ - ای شام : هچام : اثهیی : او : اکون و : د
- ۱۹ - آتم : تی : منا : اودیش : اداری : ماد
- ۲۰ - اوج : هروو تیش : ارمین : زرك : پرثو
- ۲۱ - هرئیو : باختریش : سوگد : اووارزمی
- ۲۲ - ش : با بیرونیش : اثورا : ثت گوش سپرد .
- ۲۳ - مودارای : ایونا : تی : دری هی یا : دا
- ۲۴ - ری تیی : اتا : تی ئیی : پردری : داریت .
- ۲۵ - ئیی : مچی یا : اربای : گدار : هیدوش :
- ۲۶ - کت پتوک : دها : سکا : هوم ورگا : سکا
- ۲۷ - تیگرخ ودا : سکوڑرا : آک و فچی یا :
- ۲۸ - پوتایا : کرکا : کوشیی : ژاتیی : خش
- ۲۹ - یارشا : خشایثیی : یثا : تی : ادم : خ
- ۳۰ - شایثیی : ابوم : استیی : اتر : ائیتا :
- ۳۱ - دهیاو : تی ئیی : او پرئیی : نی پیشتا : ا
- ۳۲ - ای ود : پساوم ئیی : اورمزدا : او پستام :
- ۳۳ - ابر : وشنا : اورمزدها : او : دهیاو م

- ۳۴ - ادم : اجنم : اتشیم : گاثو : نی شاد
- ۳۵ - یم : اتا : اتر : ائیتا : دهیاو : اه : ید
- ۳۶ - آتی : پر ووم : دئیوا : ایدیی : پساو : و
- ۳۷ - شنا : اورمزدها : ادم : اوام : دئیودان
- ۳۸ - م : وی یکنم : اتا : پتی یزبیم : دئیوا :
- ۳۹ - ما : یدیی : ئیش : یدایا : پر ووم : دئیوا :
- ۴۰ - ایدیی : اودا : ادم : اورمزدام : اید
- ۴۱ - ئیی : ارتاچا : بر زمنیی : اتا : انى یش
- ۴۲ - چ : اه : تی : دوشکرتم : اکریی : او : اد
- ۴۳ - م : ن ئیبم : اکون وم : ائیت : تی : ادم : اک
- ۴۴ - او نوم : ویسم : وشنا : اورمزدها : اکو
- ۴۵ - نوم : اورمزدام ئیی - او پستام : ابر : ی
- ۴۶ - آتا : کرتم : اکون وم : تمو : کا : هی :
- ۴۷ - اپر : یدی منی یائیی : شی یات : اهنیی :
- ۴۸ - جیو : اتا : مرت : ارتاوا : آهنیی :
- ۴۹ - او نا : داتا : پر ید ئیی : تی : اورمزد
- ۵۰ - آ : نی پشتایی : اورمزدام : بد ئیشا : ا
- ۵۱ - رتاچا : بر زمنیی : هی : او ن
- ۵۲ - آ : داتا : پر یی ئیت : تی : اورمزدا : ن
- ۵۳ - ئیشتایی : اتا : اورمزدام : یدت ئیی : ا
- ۵۴ - تاچا : بر زمنیی : هو و : اتا : جیو :
- ۵۵ - شی یات : بو تیی : اتا : مرت : ارتاوا
- ۵۶ - بو تیی : ثاتیی : خشیارشا : خشایث :
- ۵۷ - ئیی : مام : اورمزدا : پاتو و : هجا : گء

۲۹ ک- ۳۰ ک- ۳۱ ک- ۳۲ ک- ۳۳ ک- ۳۴ ک- ۳۵ ک- ۳۶ ک- ۳۷ ک- ۳۸ ک- ۳۹ ک- ۴۰ ک- ۴۱ ک- ۴۲ ک- ۴۳ ک- ۴۴ ک- ۴۵ ک- ۴۶ ک- ۴۷ ک- ۴۸ ک- ۴۹ ک- ۵۰ ک- ۵۱ ک- ۵۲ ک- ۵۳ ک- ۵۴ ک- ۵۵ ک- ۵۶ ک- ۵۷ ک- ۵۸ ک- ۵۹ ک- ۶۰ ک- ۶۱ ک- ۶۲ ک- ۶۳ ک- ۶۴ ک- ۶۵ ک- ۶۶ ک- ۶۷ ک- ۶۸ ک- ۶۹ ک- ۷۰ ک- ۷۱ ک- ۷۲ ک- ۷۳ ک- ۷۴ ک- ۷۵ ک- ۷۶ ک- ۷۷ ک- ۷۸ ک- ۷۹ ک- ۸۰ ک- ۸۱ ک- ۸۲ ک- ۸۳ ک- ۸۴ ک- ۸۵ ک- ۸۶ ک- ۸۷ ک- ۸۸ ک- ۸۹ ک- ۹۰ ک- ۹۱ ک- ۹۲ ک- ۹۳ ک- ۹۴ ک- ۹۵ ک- ۹۶ ک- ۹۷ ک- ۹۸ ک- ۹۹ ک- ۱۰۰ ک-

۵۸ - ستا : اتم ئی : ویشم : اتا : ئی مام : ده

۵۹ - یاوم : ائیت : ادم : اورمزدام : جدئی

۶۰ آمیی : ائیتم ئی : اورمزدا : ددادتوو

بند ۱ - خدائی بزرگی (است) اهورمزدا ، که این زمین را آفرید ، که آن آسمان را آفرید که مردم را آفرید ، که برای مردم شادی آفرید ، که خشیارشا را شاه کرد ، یگانه شاه (شاهان) بسیار ، یگانه فرمانروای (فرمانروایان) بسیار :

بند ۲ - من خشیارشا (هستم) ، شاه بزرگ ، شاه شاهان ، شاه کشور های دارای ممل بسیار ، شاه در این زمین بزرگ دور و دراز پسر داریوش شاه ، هخامنشی ، پارسی ، پسر پارسی ، آریائی ، از نژاد آریائی .

بند ۳ - خشیارشا شاه گوید : بخواست اهورمزدا این (است) کشور هائی جدا از پارس که من شاه آنها بودم . من برآنها حکمرانی کردم . بمن باج دادند آنچه از طرف من به آنها گفته شد آنرا کردند . قانون من (آن است) که آنها را نگاهداشت . ماد - خوزستان - رخچ - (بلوچستان امروزه) - ارمنستان - زرنگ - (سیستان) - پرثو (خراسان) - هرات - بلخ - سغد - خوارزم - بابل - آشور - ث ت گوش (دره رود هیرمند) - سارد - مصر - یونانی ها که کنار دریا ساکنند ، و آنها ائی که آنسوی دریا ساکنند - ماء (مکران امروزه و عمان) عربستان - گندار (دره کابل) - هند کپدوکیه (طرف شرقی آسیای صغیر) دها (ایلی طرف شرقی بحر خزر) سک های هوم خوار - سک های تیز خود - سکودرا (اھالی مقدونیه) آک و فچی یا (طايفه ناحیه کوهستانی) لیبی ها - کاریها - (جنوب غربی آسیای صغیر) - حبشیمها .

بند ۴ - خشیارشا شاه گوید : هنگامیکه من شاهشدم، در میان این کشورهائی که بالا نوشته شد (یکی) است که در شورش بود . پس از آن اهورمزدا بمن یاری ارزانی فرمود . بخواست اهورمزدا آن کشور را زدم و در جایش نشاندم .

بند ۵ - و در میان این کشورها جائی بود که قبلادیو ها پرستش کرده میشدند . پس از آن بخواست اهورمزدا من آن معبد دیو ها را خراب کردم ، و اعلان نمودم « دیو ها پرستش کرده نخواهند شد ». جائی که قبلادیو ها پرستش کرده میشدند در آنجا من اهورمزدا و «ارت» را با فروتنی پرستش کردم .

بند ۶ - و کار دیگری بود که بد کرده شده بود آنرا درست کردم . آنچه را کردم همه را بخواست اهورمزدا کردم . اهورمزدا بمن یاری ارزانی فرمود تا کار را انجام دادم .

بند ۷ - و کار دیگری بود که بد کرده شده بود آنرا درست « در زندگی شاد بشوم : و در هنگام مرگ خجسته بشوم » . آن دستوری را که اهورمزدا فرموده احترام گذار اهورمزدا و «ارت» را با فروتنی پرستش کن .

مردی که آن دستوری را که اهورمزدا فرموده احترام گذارد ، و اهورمزدا و «ارت» را با فروتنی بپرستد ، هم در زندگی شاد میشود ، هم در هنگام مرگ خجسته میشود .

بند ۸ - خشیارشا شاه گوید : اهورمزدا مرا و خاندانم را و این کشور را از بلا بپایاد اینرا من از اهورمزدا تقاضا می نمایم . اینرا اهورمزدا بمن بدھاد .

قبل از تشریح بیشتر کتیبه مزبور باید اظهار شود که در سال ۱۳۴۵ نزدیک تخت جمشید سنگ لوحی بنام خشیارشا کشف گردید

که دارای ۵۶ سطر بخط میخی پارسی می باشد . در دو طرف سنگ پشت و روی آن هریک ۲۶ سطر نقر گردیده که جمماً ۵۲ سطر می شود و بر روی دو لبه پائین و بالای این لوح نیز هریک دو سطر نقر شده است . عبارات این کتیبه با کتیبه داریوش که قبلاً آورده شد مشابه می باشد و فقط در بعضی کلمات و ضمایر اختلافات جزئی مشاهده میشود اگر سرکتیبه این لوح وجود نداشت بواسطه تشابه فراوان میان دو کتیبه داریوش در نقش رستم و این کتیبه چنین بنظر میرسید که هردو با مر داریوش نقر گردیده است ولی هنگامی که بوضوح خوانده میشود «خشیارشا گوید : بخواست اهورمزدا چنین کسی هستم »

بخوبی روشن است که گفتار خشیارشا است که بر این کتیبه نبشه شده و هیچگونه شک یا ابهامی در این مورد باقی نمیماند . از مقایسه این سنگ لوح که برای جلوگیری از تطویل کلام از درج عین آن خودداری میشود با کتیبه داریوش باز هم صحت گفتار قبلی در مورد توارث و محیط بخوبی مشخص میشود بدین ترتیب خشیارشا میخواسته عیناً از کردار و گفتار پدرش پیروی نماید . در باره کتیبه ای که در بالا آورده شد همانطوری که ملاحظه میشود در آغاز خشیارشا معتقدات خود را نشان میدهد و پس از سپاس خداوند مطابق کتیبه های اجدادش خود را معرفی می نماید . در این معرفی نیز برتری خود را بر همه حکمرانان و فرمانروایان سرزمین های گوناگون روشن میسازد در بند ۳ خشیارشا از سرزمین های تحت رهبریش نام میبرد . در بند ۴ از کشوری که سر بشورش برداشته بود نام میبرد . باید گفته شود که خشیارشا پس از اینکه در سن ۳۴ سالگی بجای پدر به تخت سلطنت نشست در دو ناحیه شورش هائی بوقوع پیوسته بود یکی از این سرزمینها مصر و دیگری بابل بود وی در آغاز شورش مصر را فرو نشاند و

سپس توجه خود را بسوی بابل معطوف ساخت و این سرزمین را نیز آرام ساخت، آنگاه در سال ۸۴ قبل از میلاد به یونان لشکر کشید^{۱۳} باید گفته شود که در این لشکرکشی فراری‌ها و رانده شدگان یونانی که در دربار ایران میزیستند تاثیر زیادی داشتند مخصوصاً دمارت پادشاه سابق اسپارت که در زمان داریوش بایران پناهندۀ شده بود و سپس از نزدیکان خشیارشا گردیده بود همواره شاه را وسوسه میکرد که به آسانی میتوان برپلپونس دست یابد و اگر او بتواند حکومت آنجا را در دست گیرد دست نشانده ایران خواهد شد.

خشیارشا در آغاز ولایات شمالی یونان را بتصرف درآورد و آنگاه در تنگه ترموبیل (ترموپولس) در شمال غربی آتن بر لشکریان یونان شکست سختی وارد نمود.^{۱۴} در همین زمان در سواحل یونان میان ناوگان دریائی ایران و یونان نبرد سختی روی داد که در این جنک هم ایرانیان پیروز شدند. بعد از این فتح بود که دیگر آتن قدرت مقاومتش با تمام رسید و خشیارشا توانست به آسانی آن را بگیرد. در سال ۸۰ قبل از میلاد جنک دریائی دیگری نیز در خلیج سالامیس بوقوع پیوست که بعلت کوچکی خلیج همه ناوگان دریائی ایران نتوانستند در جنک شرکت نمایند بنخی از یونانیان که در سپاه ایران انجام وظیفه نمودند دست به خیانت زدند و بدین ترتیب سپاه ایران در این نبرد نتوانست کاری از پیش ببرد و مراجعت کرد و مردو نیه را با سپاه بزرگی در آن سرزمین باقی گذاشت. مردو نیه مجدداً آتن را اشغال کرد و پس از آن

۱۳- برای آنگاهی بیشتر درباره خشیارشا به ص ۶۹۸ الی ۹۰۶ کتاب ایران باستان ج ۱ رجوع شود.

۱۴- همان کتاب ص ۷۶۸ الی ۷۸۸

به شهر تبای رفت در محل پلاتایا که در نزدیکی این شهر قرار دارد جنک شدیدی بین سپاهیان ایران و یونان بوقوع پیوست. در آغاز سواره نظام ایران پیروز شدند و یونانیان را عقب نشاندند ولی چون مردو نیه در جنک کشته شد طبق اظهار مورخین یونانی ایرانیان کامیاب نشدند.

در مورد سایر پادشاهان هخامنشی کتیبه هائی از اردشیر اول، داریوش دوم، اردشیر دوم و اردشیر سوم که تا کنون بدست آمده است در اینجا آورده میشود و سپس نسبت به بررسی و تجزیه و تحلیل آنها اقدام خواهد شد.

اردشیر اول

بعد از خشیارشا پسر او اردشیر اول (یونانی ها او را آرتاکزرس، درازدست نامیده اند) در سال ۴۶۵ پیش از میلاد به تخت سلطنت نشست. سه سال بعد شخصی بنام ایناروس در مصر طفیان کرده و سپاهیان ایران را که در ممفیس اقامت داشتند محاصره کرد در این شورشها برادر خشیارشا که فرمانفرمای آن سرزمین بود کشته شد. اردشیر بدانسوی لشکر کشید و پس از شش سال جنک شورشیان را شکست داده و بار دیگر مصر را بتصرف درآورد. در این نبرد ها نیروی دریائی یونان نیز به ایناروس کمک میکردند لیکن ایرانیها ناوگان جنگی یونان را نیز از میان برداشتند. بعد از این پیروزی آتنی ها صلاح دیدند که با ایران صلح نمایند.

در زمان این پادشاه تمیستوکل سردار نامی یونان بدر بار ایران پناهنده شد وی خواست اردشیر را به دخالت در امور یونان تحریک کند ولی در این امر موفق نشد و اردشیر فقط

॥१॥ । ॥२॥ । ॥३॥ । ॥४॥ । ॥५॥ । ॥६॥ । ॥७॥ । ॥८॥ । ॥९॥ । ॥१०॥ । ॥११॥ । ॥१२॥ । ॥१३॥ । ॥१४॥ । ॥१५॥ । ॥१६॥ । ॥१७॥ । ॥१८॥ । ॥१९॥ । ॥२०॥ । ॥२१॥ । ॥२२॥ । ॥२३॥ । ॥२४॥

فرمانروائی چند شهر آسیای صغیر را بوی سپرد . اردشیر پادشاهی آرام و مهربان بود عده‌ای او را عدالت خواه و دادگستر دانسته‌اند ولی اکثر محققین براین عقیده هستند که وی در اداره امور مملکت ضعف و سستی بسیار از خود نشان داد . و آن نیز بخاطر این است که ملکه مادر بنام امستریس در او نفوذ بسیار داشت ، این پادشاه در سال ۲۶ پیش از میلاد درگذشت . کتبه‌ای که از این پادشاه در تخت جمشید بدست آمده است ذیلاً آورده می‌شود .

۱ - بگئ : وزرك : اورمزدا : هی :

۲ - ئیمام : بومیم ، ادا : هی : او

۳ - م : اسمانم : ادا : هی : مرتی

۴ - یم : ادا : هی : شی یاتیم : اد

۵ - آ : مرتی ی هیا : هی : ارتخش ژر

۶ - ام : خشای ژی یم : اکون و ش : ا

۷ - ئیوم : پرونام : خشای ژی یم :

۸ - ائیوم : پرونام : فرماتارم

۹ - ادم : ارتخش ژرا : خشای ژی ی

۱۰ - وزرك : خشای ژی ی : خشای ژی

۱۱ - یا نام : خشای ژی ی : دهیونا

۱۲ - م : پروزنام : خشای ژی ی :

۱۳ - اهیایا : بومی یا : وزرك

۱۴ - آیا : دورئیی : آییی : خشی

۱۵ - آرش هیا : خشای ژی ی هیا : پ

۱۶ - ژر : داری و هوش : نپا : هخامنی شی

۱۷ - ثاتیی : ارتخش ژرا : خشا

- ۱۸ - ی ثی ی : وزرك : وشنا : او
 ۱۹ - رمزدها : ئیم : هدیش : خشیا
 ۲۰ - رشا : خشای ی ثی ی : هی : منا : پی
 ۲۱ - تا : فرترم : پساو : ادم : اکو
 ۲۲ - ن و م : مام : اورمزدا : پات
 ۲۳ - اوو : هدا : بگئ ی ثی بیش : اتم ئیی :
 ۲۴ - خش ژرم : اتا : ت ی م ئیی : کرتم

بند ۱ - خدای بزرگی (است) اهورمزدا ، که این زمین را آفرید ، که آن آسمان را آفرید ، که مردم را آفرید ، که شادی را برای مردم آفرید ، که اردشیر را شاه کرد : یگانه شاه (شاهان) بسیار ، یگانه فرمانروای (فرمانروایان) بسیار .

بند ۲ - من اردشیر ، شاه بزرگ (هستم) ، شاه شاهان ، شاه کشور های دارای ممل بسیار ، شاه در این زمین بزرگ دور و دراز ، پسر خشیارشا ، نوه داریوش ، هخامنشی .

بند ۳ - اردشیر شاه بزرگ گوید : بخواست اهورمزدا این کاخ را خشیارشا شاه ، که پدر من (بود) قبل (شروع کرد) ، پس از آن من بنا کردم . اهورمزدا با خدایان مرا و شهریاری مرا و آنچه را که بوسیله من کرده شد بپایاد .

داریوش دوم

بعد از اردشیر اول خشیارشا دوم به تخت سلطنت نشست ولی بعد از ۴۵ روز بدست سغدیانس پسر اردشیر کشته شد ، سغدیانس نیز در حدود شش ماه سلطنت کرد و بدست و هوک پسر دیگر اردشیر کشته شد و هوک که در تاریخ بداریوش دوم معروف است در اوآخر سال های ۴۲۴ پیش از میلاد به تخت سلطنت نشست

در زمان این پادشاه جنک پلوپونز در کمال شدت بین یونانی‌ها و اسپارتی‌ها ادامه داشت دولت اسپارت در صدد نزدیکی بدر بار ایران برآمد که بكمء ایران آتنی‌ها را از بین ببرد . در بادی امر داریوش راضی باین امر نمی‌شد زیرا بعقیده او برای ایران ادامه کشمکش بین دو دولت مذکور و حفظ موازنه آنها از برتری یکی بر دیگری مفیدتر بود ولی بعداز اینکه ناوگان دریائی یونان در جزیره سیسیل شکست خوردند تیسافرن والی لیدی صلاح ایران را در نزدیکی با اسپارت دیده و با آن دولت اتحادی منعقد نمود . برادر مساعdet های ایران سردار اسپارتی توانست آتن را اشغال نماید و ضمناً بعضی از جزایر یونانی مجدداً مطیع ایران گشتند نوشته‌اند که در زمان این پادشاه زنان و خواجه سرايان نفوذ کاملی در امور کشوری پیدا کردند در ارتش ایران نیز با اجیر نمودن سپاهیان یونانی تفرقه بوجود آمد . داریوش در سال ۴۰۴ قبل از میلاد در گذشت و اینک کتبه‌ای از این پادشاه که بر روی یک لوح طلائی نقر گردیده و در موزه ایران باستان موجود است آورده می‌شود .

- ۱ - بگئ : وزرك : اورمزدا : هئ :
- ۲ - ئى مام : يوميم : ادا : هئ او
- ۳ - م : اسمانم : ادا : هئ : مرتى
- ۴ - يم : ادا : هئ : شى يا تيم : اد
- ۵ - آ : مرتى ئى هئ يا : هئ : داري و
- ۶ - او م : خشائى ئى يم : اكون و ش : ائى و م : پر
- ۷ - او نام : خشائى ئى يم : آئى و م : پرونام
- ۸ - فرما تارم : ادم : داري و و

۹ - ش : خشای ثی ای : وزرك : خشای ثی ای : خشای ثی یانام :

۱۰ - دهیونام : پرووزنانام

۱۱ - خشای ثی ای : اهیایا : بومی یا : وزرك

۱۲ - آیا : دورئیی : اییی : ارتخش ثر

۱۳ - آ : خشای ثی ای هیا پش : ارتخش نر هی

۱۴ - آ : خشیارشاه یا : خشای ثی ای هیا : پ

۱۵ - ثر : خشیارشاه یا : داری ووش

۱۶ - هیا : خشای ثی ای هیا : پش : هخامنی شی

۱۷ - ای : ثاتیی : داری ووش : خشای ثی ای : او

۱۸ - رمزدا : ئی مام : دهیاوم : منا

۱۹ - فرابر : و شنا : اورمزد

۲۰ - آه : ادم : خشای ثی ای : اهیایا : بوم

۲۱ - ئی یا : امیی : مام : اورمزدا : پ

۲۲ - آتوو : اتام ئیی : ویشم : اتا

۲۳ - خش ثرم : تی م ئیی : فرابر

بند ۱ - خدای بزرگی (است) اهورمزدا : که این زمین را آفرید ، که آن آسمان را آفرید ، که مردم را آفرید ، که شادی برای مردم آفرید ، که داریوش را شاه کرد ، یک شاه از بسیاری ، یک فرماندار از بسیاری .

بند ۲ - من داریوش شاه بزرگ (هستم) ، شاه شاهان ، شاه کشور های دارای مردم زیاد ، شاه در این سرزمین بزرگ دور و دراز ، پسر اردشیر شاه ، (که آن) اردشیر پسر خشیارشا شاه (بود) خشیارشا پسر داریوش شاه (بود) هخامنشی

بند ۳ - داریوش شاه گوید : اهورمزدا این کشور را بمن

ارزانی فرمود : بخواست اهورمزدا من شاه در این زمین هستم .
مرا اهورمزدا حفظ فرمایاد ، و خاندانم را ، و شهریاری را که
آنرا بمن ارزانی فرمود .

اردشیر دوم

نام این پادشاه ارشک است ولی پس از آنکه در سال ۴۰۴ پیش از میلاد به تخت سلطنت نشست به اردشیر موسوم گردید یونانی ها اورا من من ^۲ یعنی با حافظه گفته اند زیرا حافظه ای فوق العاده داشته است و در زمان او کوروش پسرداریوش بکمل دولت اسپارت به عزم تصرف تخت سلطنت از آسیای صغیر تا نزدیکی بابل آمد چنگی بین سپاهیان او و اردشیر روی داد در این نبرد کوروش کشته شد و سپاهیان او پراکنده شدند . قسمت یونانی سپاه کوروش بطرف عقب نشست و از آنجا به یونان مراجعت نمودند گز نفوون کتابی در عقب نشینی این عده نوشه که معروف به عقب نشینی ده هزار نفر است . بعداز این روابط بین ایران و اسپارت تیره شد و در عوض یونانی ها به ایران نزدیک شدند . چنگهای دیگری که بین یونان و اسپارت در سال ۳۹۶ قبل از میلاد شروع شد ^۳ سال بطول انجامید و سرانجام دولت آتن بکمل ایران شکست سختی به ناوگان اسپارت وارد نمود و مجدداً در دریا برتری یافت این جنگ با مداخله ایران خاتمه یافت در زمان این پادشاه در مصر ، آسیای صغیر و جزیره قبرس شورشها و اغتشاشاتی روی داد که بعضی با سیاست و تدبیر رفع و برخی به پیشرفت شورشیان منجر شد . در این زمان کادوسی ها که در گیلان سکنی داشتند سر به شورش برداشته ، اردشیر به آن سوی لشکر کشید و عاقبت شورش خاتمه یافت . در زمان این پادشاه نفوذ ایران در یونان بعد اعلی درجه

^۲ م و ن اول مکسور ، م دوم مضموم و ن آخر ساکن است .

خود رسیده بود و دول یونانی بر قابت یکدیگر همواره سفرا به دربار ایران فرستاده و دخالت ایران را برای اجرای فرمان اردشیر خواستار می شدند اردشیر در سال ۳۵۸ پیش از میلاد در گذشت اینک کتیبه‌ای از این پادشاه که در همدان کشف گردیده است آورده می‌شود.

- ۱ - بگء : وزرك : اورمزدا : هى : مشیشت :
- ۲ - بگانام : هى : ئى مام : بومیم : ادا :
- ۳ - هى اوام : آسمانم : ادا هى : مرتى ى
- ۴ - م : ادا : هى : شى یاتیم : ادا : مرتى ى
- ۵ - آ : هى : ارتخش ثرام : خشائى ىيم : اکون وش ائى
- ۶ - وم : پرونام : خشائى ىيم : ائیوم : پرونام :
- ۷ - فرماتارم : ٹایتى : ارتخش ثرا : خشائى ىى : و
- ۸ - زرك : خشائى ىى : خشائى ىيا نام : خشائى ىى :
- ۹ - اھیا یا : بومی یا : ادم : داری ووش هى
- ۱۰ - آ : خشائى ى هیا : پش : داری ووش هیا : ارتخ
- ۱۱ - ش ثراه یا : خشائى ى هیا : پش : ارتخش ثرا هی
- ۱۲ - آ : خشیارشا هیا : خشائى ى هیا : پش : خشائى
- ۱۳ - آرشاهیا : داری ووش هیا : خشائى ى هیا :
- ۱۴ - اثر : داری ووش هیا : ویشتابی هیا : نا
- ۱۵ - م : پش : هخامنی شی ى : ٹاتیی : ارتخش
- ۱۶ - ثرا : خشائى ى ى : وشنا : اورمزدا ها : ادم : خشائى
 ثی ى ۱
- ۱۷ - هیا یا : بومی یا : وزركابا : دورئیی : ا
- ۱۸ - پیی : امیی : اورمزدا : خش ثرم : منا : فراب

ارزانی فرمود : بخواست اهورمزدا من شاه در این زمین هستم .
مرا اهورمزدا حفظ فرمایاد ، و خاندانم را ، و شهریاری را که
آنرا بمن ارزانی فرمود .

اردشیر دوم

نام این پادشاه ارشک است ولی پس از آنکه در سال ۴۰۴ پیش از میلاد به تخت سلطنت نشست به اردشیر موسوم گردید یونانی‌ها اورا من من ^{۲۷} یعنی با حافظه گفته اند زیرا حافظه ای فوق العاده داشته است و در زمان او کوروش پسرداریوش بكمک دولت اسپارت به عزم تصرف تخت سلطنت از آسیای صغیر تا نزدیکی بابل آمد جنگی بین سپاهیان او و اردشیر روی داد در این نبرد کوروش کشته شد و سپاهیان او پر اکنده شدند . قسمت یونانی سپاه کوروش بطرف عقب نشست و از آنجا به یونان مراجعت نمودند گز نفوون کتابی در عقب نشینی این عده نوشته که معروف به عقب نشینی ده هزار نفر است . بعداز این روابط بین ایران و اسپارت تیره شد و در عوض یونانی‌ها به ایران نزدیک شدند . جنگهای دیگری که بین یونان و اسپارت در سال ۳۹۶ قبل از میلاد شروع شد ۶ سال بطول انجامید و سرانجام دولت آتن بكمک ایران شکست سختی به ناوگان اسپارت وارد نمود و مجدداً در دریا برتری یافت این جنگ با مداخله ایران خاتمه یافت در زمان این پادشاه در مصر ، آسیای صغیر و جزیره قبرس شورشها و اغتشاشاتی روی داد که بعضی با سیاست و تدبیر رفع و برخی به پیشرفت شورشیان منجر شد . در این زمان کادوسی‌ها که در گیلان سکنی داشتند سر به شورش پرداشت ، اردشیر به آن سوی لشکر کشید و عاقبت شورش خاتمه یافت . در زمان این پادشاه نفوذ ایران در یونان بعد اعلی درجه

^{۲۷} م و ن اول مک سور ، م دوم مضموم و ن آخر ساکن است .

خود رسیده بود و دول یونانی بر قابت یکدیگر همواره سفرا به دربار ایران فرستاده و دخالت ایران را برای اجرای فرمان اردشیر خواستار می شدند اردشیر در سال ۳۵۸ پیش از میلاد در گذشت اینک کتیبه‌ای از این پادشاه که در همدان کشف گردیده است آورده میشود .

- ۱ - بگئ : وزرك : اورمزدا : هئی : مشیشت :
- ۲ - بگانام : هئی : ئی مام : بومیم : ادا :
- ۳ - هئی اوام : آسمانم : ادا هئی : مرتی ئی
- ۴ - م : ادا : هئی : شی یاتیم : ادا : مرتی ئی
- ۵ - آ : هئی : ارتخش ٿرام : خشای ئی یم : اکون ووش ائی
- ۶ - وم : پرونام : خشای ئی یم : ائیوم : پرونام :
- ۷ - فرماتارم : ٿایتی : ارتخش ٿرا : خشای ئی ئی : و
- ۸ - زرك : خشای ئی ئی : خشای ئی یا نام : خشای ئی ئی
- ۹ - اهیایا : بومی یا : ادم : داری ووش هی
- ۱۰ - آ : خشای ئی هیا : پش : داری ووش هیا : ارتخ
- ۱۱ - ش ٿراه یا : خشای ئی هیا : پش : ارتخش ٿرا هی
- ۱۲ - آ : خشیارشا هیا : خشای ئی هیا : پش : خشای
- ۱۳ - آرشاهیا : داری ووش هیا : خشای ئی هیا :
- ۱۴ - اثر : داری ووش هیا : ویستاسب هیا : نا
- ۱۵ - م : پش : هخامنی شی ئی : ٿایتی : ارتخش
- ۱۶ - ٿرا : خشای ئی ئی : وشنا : اورمزدا ها : ادم : خشای
 ئی ئی
- ۱۷ - هیایا : بومی یا : وزركابا : دورئیی : ا
- ۱۸ - پیی : امیی : اورمزدا : خش ٿرم : منا : فراب

کتبیہ اردشیر دوم

۱۹ - ر : مام : اورمزدا : پاتوو : اتا : خش ثر

۲۰ - م : تی م ئی : فراپر : اتام ئی : ویشم

بند ۱ - خدای بزرگی (است) اهورمزدا : که بزرگترین خدایان (است) ، که این زمین را آفرید ، که آن آسمان را آفرید ، که مردم را آفرید ، که برای مردم شادی آفرید ، که اردشیر را شاه کرد ، یگانه شاه (شاهان) بسیار ، یگانه فرمانروای (فرمانروایان) بسیار .

بند ۲ - اردشیر شاه بزرگ ، شاه شاهان ، شاه کشورها ، شاه در این زمین گوید : من پسر داریوش شاه (هستم) .

داریوش پسر اردشیر شاه (بود) اردشیر پسر خشیارشا شاه (بود) خشیارشا پسر داریوش شاه (بود) داریوش پسر ویشتا سپ نام (بود) ، هخامنشی .

بند ۳ - اردشیر شاه گوید : بخواست اهورمزدا من شاه در این زمین بزرگ دور و دراز هستم ، اهورمزدا شهریاری را بمن ارزانی فرمود مرا اهورمزدا و شهریاری را که بمن ارزانی فرمود ، و خاندان مرا بپایاد .

اردشیر سوم

اردشیر سوم در سال ۳۵۸ پیش از میلاد به تخت سلطنت نشست در آغاز پادشاهی وی اکثر سرزمین‌هایی که در زیر فرمان شاهنشاهان هخامنشی بودند سر به شورش پرداخته بودند نخست کادوسیان را آرام کرد و سپس شورش آرته باز را فرو نشاند او بعد از آن با لشکری بطرف سوریه حرکت کرده شهر صیدا را پس از محاصره گرفت جزیره قبرس که از لشکرکشی شاهنشاه ایران آگاه شده بودند بدون جنگ سر اطاعت فرود آوردند . اردشیر آنگاه به سوی مصر رهسپار شد و در سال ۴۳۶ پیش از میلاد این سرزمین

را اشغال نمود. پر اثر اقدامات اردشیر در رفع شورشها و اغتشاشات آسیای صغیر و تسخیر مجدد مصیر کلیه سرزمین های غربی تابع امپراطوری ایران آرام گرفته ولی ممالک شرقی از قبیل ایالات هند و آسیای وسطی بحال طغیان و شورش باقی ماندند. اردشیر سوم که از لایق ترین جانشینان کوروش و داریوش بزرگ است در سال ۳۳۸ پیش از میلاد بدست باگواس خواجه که از نزدیکان و سرداران لایق خود بود مسموم شد و درگذشت. اینکه کتبه ای از این پادشاه که در تخت جمشید وجود دارد آورده میشود.

۱ - بگئ : وزرئ : اورمندا : هئی :

۲ - ئی مام : بومام : ادا : هئی :

۳ - وم : اسمانام : ادا : هئی : مرتی

۴ - یم : ادا : هئی : شايتام : ادا : مرت

۵ - ئی هیا : هئی : مام : ارتخشن ثرا : خشای

۶ - ئی ئی : اکون وش : ائیوم : پروونام

۷ - خشای ئی یم : ائیوم : پروونام

۸ - فرمتارم : ثاتیی : ارتخشن ثرا :

۹ - خشای ئی یم : ائیوم : پروونام

۱۰ - خشای ئی یا نام : خشای ئی ئی

۱۱ - دهیونام : خشای ئی ئی : اهیایا : بومی یا : اد

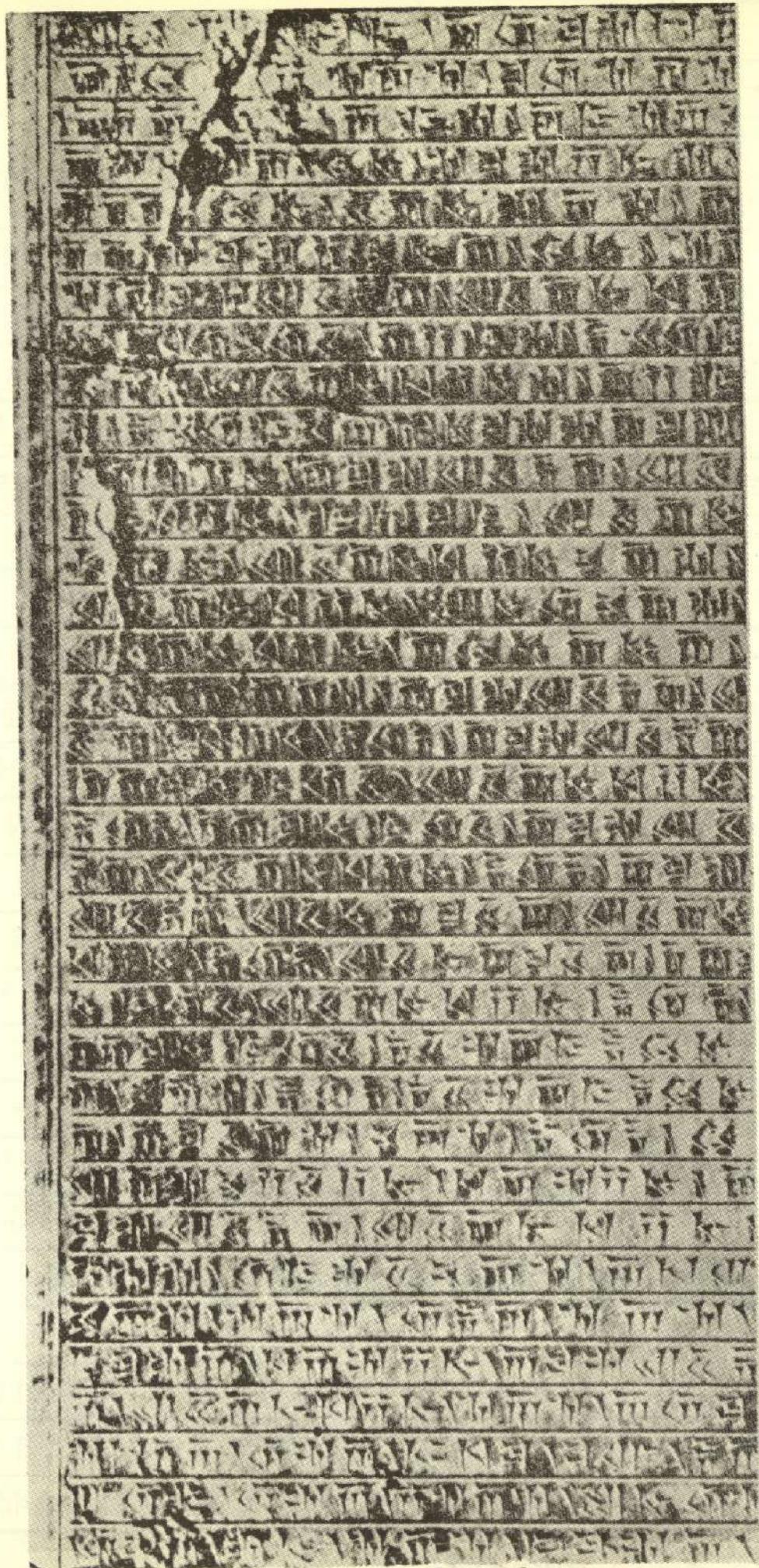
۱۲ - م : ارتخشن ثرا : خشای

۱۳ - ئی ئی : پشرا : ارتخشن ثرا : داری وو

۱۴ - شن : خشای ئی ئی : پش : داری ووش : ا

۱۵ - رتخشن ثرا : خشای ئی ئی : پشرا : ارتخشن

۱۶ - ثرا : خشیارشا : خشای ئی ئی : پش : خ

عکسی از کتیبه اردشیر سوم

۱۷ - شیارشا : داری ووش : خشایث :

۱۸ - ئی ئی : پش : داری ووش : وشتاسپ

۱۹ - هیا : نام : پش : وشتاسپ هیا :

۲۰ - ارشام : نام : پش : هخامنی شی

۲۱ - ئی مم : اوستشنام : اثگنام : ما

۲۲ - م : اویا : مام : کرتا : ثاتیی : ارت

۲۳ - خش ثرا : خشای ثی ئی : مام : اورمزدا :

۲۴ - اتا : مثر : بگع : پاتوو : اتا : ئی ما

۲۵ - دھی وم : اتا : ت ئی : مام : کرتا :

بند ۱ - خدای بزرگی (است) اهورمزدا ، که این زمین را آفرید ، که آن آسمان را آفرید ، که مردم را آفرید ، که برای مردم شادی آفرید ، که مرا که اردشیر (هستم) شاه کرد ، یگانه شاه (شاهان) بسیار ، یگانه فرمانروای (فرمانروایان) بسیار ،

بند ۲ - اردشیر ، شاه بزرگ ، شاه شاهان ، شاه کشور ها شاه در این زمین گوید : من پسر اردشیر شاه (هستم) . اردشیر پسر داریوش شاه (بود) . داریوش پسر اردشیر شاه (بود) اردشیر پسر خشیارشا شاه (بود) . خشیارشا پسر داریوش شاه (بود) . ویشتاسپ پسر ارشام نام (بود) ، هخامنشی .

بند ۳ اردشیر شاه گوید : این پلکان سنگی بوسیله من تحت (دستور) من بنا شد .

بند ۴ - اردشیر شاه گوید : اهورمزا و میترا خدا من را و این کشور را ، و آنچه را بوسیله من کرده شده ، بپایاد .

از مقایسه و بررسی کتیبه های مزبور با یکدیگر موارد زیر مشخص میگردد :

در هر چهار کتیبه اردشیر اول ، داریوش دوم ، اردشیر دوم و اردشیر سوم یک نوع تقلید و پیروی از یکدیگر کاملاً مشخص است . در آغاز هر کتیبه مطابق معمول بعد از سپاس خداوند ، پادشاهان هخامنشی نسب خود را تشریح و معرفی می نمایند . اختلافی که بین آنها وجود دارد بسیار ناچیز است ولی در هر حال میباید مورد توجه قرار گیرد . در بند ۳ کتیبه اردشیر اول از اتمام کاخ و نیز در بند ۳ کتیبه از دشیر سوم از ساختن پلکان سنگی گفتگو می شود . ولی یکی از دگرگونی های مهمی که در این کتیبه ها بچشم میخورد آوردن نام میترا در کتیبه اردشیر سوم می باشد «اردشیر شاه گوید : اهورمزا و میترا خدا من را و این کشور را ، و آنچه را بوسیله من کرده شده ، بپایاد » باید گفته شود که این دگرگونی از زمان اردشیر دوم شروع میشود در کتیبه هائی که از این پادشاه در شوش و همدان پیدا شده و ما برای جلوگیری از تطویل کلام

از آوردن آنها در اینجا خودداری نموده‌ایم این موضوع کاملاً روش‌می شود . در یکی از این کتیبه‌ها این پادشاه از ساختمانی گفتگو می‌نماید و می‌گوید من صورت مهر و ناهیدرا ساخته در آن‌گذاردم . مهر همان میترا است در اوستا در باره مهر یا میترا چندان جهات مشابه وجود دارد که تردیدی راجع بیکی بودن آنها باقی نمی‌ماند . مهر خدای روشنائی است که از او و آسمان مدد خواسته می‌شود ، وی حامی راستی و درستی و دشمن باطل و خطاست . در آئین زرتشتی مهر مقام بزرگتری را احداث می‌کند پس بطور خلاصه میتوان نظر داد که پرستش مهر که از قدیم مورد توجه آریائی‌های ایرانی بود و آن را رب النوع آفتاب میدانستند و بنام او سوگند میخوردند در زمان اردشیر دوم قوت می‌گیرد و این موضوع نیز در اردشیر سوم تاثیر فراوان می‌بخشد بطوریکه وی بلافاصله بعداز کلمه اهورمزدا کلمه میترا را ذکر می‌نماید . ولی چرا اردشیر دوم بساختن صورتی از مهر پرداخت خود موضوع قابل توجهی است زیرا میدانیم که ساختن صورت خدا یا ارباب انواع و پرستش آنها برخلاف معتقدات شاهنشاهان قبلی هخامنشی بوده است لذا باید قبول‌کنیم که از این تاریخ تحولی در معتقدات هخامنشیان صورت می‌گیرد . و از این زمان است که مهر پرستی در سرزمین‌های تابع شاهنشاهی ایران توسعه می‌یابد و در سارد و لیدیه و بابل نیز مانند شوش و همدان و پرسپولیس عمومیت پیدا می‌کند . در اکثر

این سرزمین‌ها مهر را میان اهورمزدا یا نور و اهریمن یا ظلمت بنظر میانجی نگاه میکردند ولی شهرت مهر رفته زیاد شد و از مرز‌های بین النهرين گذشت و سراسر آسیای صغیر را در بر گرفت و آنگاه به یونان رسید. بعد از فتوحات اسکندر مقدونی آئین مهر شکل خاصی پیدا کرد اهورمزدا با زئوس، ناهید یا اناهیته با ارتمیس تاور و پولوس و مهر با هلیوس مقایسه و تطبیق شد و بعد‌ها نیز به امپراطوری روم راه یافت.